

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

17. února 2011 *

Ve věci T-55/08,

Union des associations européennes de football (UEFA), se sídlem v Nyonu (Švýcarsko), zastoupená A. Bellem, K. Learoyd, solicitors, D. Andersonem, QC, a B. Keanem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Benyonem a E. Montaguti, jako zmocněnci, ve spolupráci s J. Flynnem, QC, a M. Lester, barrister,

žalované,

podporované

Belgickým královstvím, zastoupeným C. Pochet, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s J. Stuyckem, avocat,

* Jednací jazyk: angličtina.

a

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku, zastoupeným původně S. Behzadi-Spencer a V. Jackson, poté S. Behzadi-Spencer a L. Seeboruthem, jako zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Marem a B. Kennellym, barristers,

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12),

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení N.J. Forwood (zpravodaj), předseda, L. Truchot a J. Schwarcz, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheč, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. února 2010,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 49 první pododstavec ES stanoví:

„Podle následujících ustanovení jsou zakázána omezení volného pohybu služeb uvnitř Společenství pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném státě Společenství, než se nachází příjemce služeb.“

- 2 Podle čl. 86 odst. 1 ES „[p]okud jde o veřejné podniky a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, tyto státy nepřijmou ani neponechají v platnosti opatření odporující pravidlům této smlouvy, zejména pravidlům stanoveným v článcích 12 [ES] a 81 [ES] až 89 [ES]“.
- 3 Článek 3a směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224), doplněný směrnicí Evropského

parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997, kterou se mění směrnice [89/552] (Úř. věst. L 202, s. 60; Zvl. vyd. 06/02, s. 321), stanoví:

„1. Každý členský stát může v souladu s právem Společenství přijímat opatření, aby zajistil, že subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílají na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti zmíněného členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti členský stát vypracuje seznam vnitrostátních a jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a průhledným způsobem v přiměřené a účelné lhůtě. Přitom členský stát rovněž určí, zda tyto události mají být v celku nebo částečně přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být v celku nebo částečně přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce 1 přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Společenství, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 23a. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.

3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, vykonávaly výhradní práva, která nabudou po vyhlášení této směrnice, tak aby významná část veřejnosti v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat v celku nebo částečně v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, v celku nebo částečně ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání v souladu s ustanoveními přijatými tímto jiným členským státem podle odstavce 1 události, které tento jiný členský stát určil v souladu s předchozími odstavci.“

4 Body 18 až 22 odůvodnění směrnice 97/36 znějí takto:

- „(18) vzhledem k tomu, že má rozhodující význam, aby členské státy byly schopny přijímat opatření na ochranu práva na informace a na zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu vnitrostátních nebo mezinárodních událostí zásadního společenského významu, jako jsou olympijské hry a mistrovství světa a mistrovství Evropy v kopané; že pro tento účel si členské státy ponechávají právo přijímat opatření slučitelná s právem Společenství, která mají za cíl upravit výkon výhradních vysílacích práv pro tyto události subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci;
- (19) vzhledem k tomu, že je vhodné v rámci Společenství přijímat opatření, která by zabránila případné právní nejistotě a narušení trhu a která by uvedla do souladu volný pohyb služeb televizního vysílání a nezbytnost zamezit případnému obcházení vnitrostátních opatření určených pro ochranu legitimního obecného zájmu;
- (20) vzhledem k tomu, že je zejména vhodné, aby tato směrnice obsahovala ustanovení pro výkon výhradních vysílacích práv subjekty televizního vysílání, která případně koupí pro události, jež mají pro společnost v jiném členském státě než v tom, do jehož pravomoci spadají subjekty televizního vysílání, zásadní význam; [...]
- (21) vzhledem k tomu, že události zásadního společenského významu ve smyslu této směrnice by měly splňovat určitá kritéria, to znamená, že by se mělo jednat o výjimečné události, které mají význam pro širokou veřejnost v Evropské unii, v dotyčném členském státě nebo ve významné části dotyčného členského státu a které jsou předem organizovány pořadatelem, jenž je legálně oprávněn prodávat práva na tuto událost;

- (22) vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice se, volně dostupným televizním vysíláním rozumí vysílání pořadu dostupného veřejnosti na veřejném nebo soukromém kanálu bez jiných poplatků, než které jsou v členském státě nejrozšířenější (např. televizní poplatky nebo základní poplatky za kabelovou přípojku).“

Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

- 5 Žalobkyně, Union des associations européennes de football (UEFA), je řídicím orgánem evropského fotbalu. Její hlavní úlohou je dbát na rozvoj evropského fotbalu a organizuje řadu mezinárodních fotbalových soutěží, mezi něž patří závěrečná fáze mistrovství Evropy ve fotbale (dále jen „EURO“), na kterém se utkává 16 národních mužstev jednou za čtyři roky v celkem 31 fotbalových zápasech. Příjmy z prodeje komerčních práv spojených s těmito soutěžemi jí umožňují podporovat rozvoj evropského fotbalu. V tomto kontextu UEFA uvádí, že 64 % příjmů z prodeje komerčních práv týkajících se turnaje EURO plyne z prodeje práv na televizní přenos zápasů.
- 6 Rozhodnutím ze dne 25. června 1998 vypracoval ministr kultury, sdělovacích prostředků a sportu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „ministr“) na základě části IV Broadcasting Act 1996 (zákon z roku 1996 o rozhlasovém a televizním vysílání) seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království, který zahrnoval EURO.
- 7 Přijetí tohoto seznamu předcházela konzultace 42 různých institucí zahájená ministrem v červenci 1997 ve věci kritérií, podle kterých měl být hodnocen společenský význam jednotlivých událostí ve Spojeném království. Tento postup vedl k přijetí

seznamu kritérií uvedeného v dokumentu ministerstva kultury, sdělovacích prostředků a sportu z listopadu 1997, který ministr používá pro účely vypracování seznamu událostí zásadního společenského významu pro Spojené království. Podle tohoto dokumentu může být událost zapsána na seznam zejména tehdy, pokud má na vnitrostátní úrovni mimořádný celkový ohlas, a to nejen u těch, kteří příslušnou sportovní činnost zpravidla sledují. Podle téhož dokumentu může být takto kvalifikována národní či mezinárodní sportovní událost, jež má mimořádný charakter nebo již se účastní národní tým nebo sportovci Spojeného království. Mezi události, které splňují tato kritéria, mají největší pravděpodobnost zapsání ty, které mají vysokou televizní sledovanost, nebo ty, které jsou tradičně vysílány v přímém přenosu na neplacených televizních kanálech. Ministr bere rovněž pro účely svého posouzení v úvahu další faktory související s důsledky pro dotýčný sport, jako je možnost nabízet přímý přenos události v plném rozsahu, dopady na příjmy v dotýčné sportovní oblasti, důsledky pro trh rozhlasového a televizního vysílání a existence okolností, které zajistí přístup k události prostřednictvím rozhlasového nebo televizního přenosu ze záznamu.

8. Ministr tedy v souladu s článkem 97 Broadcasting Act 1996 zahájil postup konzultací ohledně konkrétních událostí, které mají být zapsány na seznam. V rámci těchto konzultací si ministr vyžádal stanovisko několika příslušných institucí a hospodářských subjektů, jakož i držitelů televizních práv, mimo jiné UEFA. Mimoto poradní výbor zřízený ministrem a nazvaný „Advisory Group on listed events“ (poradní skupina pro události zapsané na seznam) vydal své stanovisko k událostem, které mají být zapsány, přičemž ohledně turnaje EURO navrhl, aby na seznam byly zapsány finále, semifinále a zápasy, jichž se účastní národní mužstva Spojeného království.

9. Na základě článku 98 Broadcasting Act 1996, ve znění Television Broadcasting Regulations 2000 (nařízení o televizním vysílání z roku 2000), jsou subjekty televizního vysílání rozděleny do dvou kategorií. První kategorie zahrnuje subjekty poskytující

bezplatnou službu, která může být navíc přijímána alespoň 95 % obyvatelstva Spojeného království. Druhá kategorie zahrnuje subjekty, které tyto podmínky nesplňují.

- 10 Mimoto na základě článku 101 Broadcasting Act 1996, ve znění Television Broadcasting Regulations 2000, může provozovatel televizního vysílání, který spadá do jedné z těchto kategorií, vysílat v přímém přenosu celou událost zapsanou na seznamu nebo její část pouze tehdy, pokud provozovatel spadající do druhé z těchto kategorií získal právo vysílat přímý přenos celé události nebo uvedené části téže události v tomtéž nebo v podstatě tomtéž regionu. Není-li tato podmínka splněna, musí subjekt, který hodlá vysílat přímý přenos celé dotčené události nebo její části, získat předchozí souhlas Office of Communications (Úřad pro komunikaci).

- 11 Podle článku 3 Code on sports and other listed and designated events (kodex pro sportovní události a ostatní události uvedené v seznamu), ve znění platném v roce 2000, jsou události zásadního společenského významu uvedené v seznamu rozděleny do dvou skupin. „Skupina A“ zahrnuje události, které nesmějí být přenášeny exkluzivně přímým přenosem, nejsou-li splněna určitá kritéria. „Skupina B“ zahrnuje události, které nesmějí být přenášeny exkluzivně přímým přenosem, pokud nebyl zajištěn přenos ze záznamu.

- 12 Podle článku 13 Code on sports and other listed and designated events může Office of Communications udělit souhlas pro události spadající do „skupiny A“ seznamu, kam patří EURO, pokud s nimi související práva k vysílání byla veřejně nabídnuta na základě spravedlivých a přiměřených podmínek všem subjektům televizního vysílání, aniž subjekt spadající do druhé kategorie vyjádřil svůj zájem o jejich koupi.

- 13 Dopisem ze dne 25. září 1998 předalo Spojené království Komisi Evropských společenství podle čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552 seznam událostí vypracovaný ministrem. V návaznosti na korespondenci mezi Spojeným královstvím a Komisí a nové oznámení o opatřeních, k němuž došlo dne 5. května 2000, informoval generální ředitel generálního ředitelství Komise (GŘ) pro vzdělávání a kulturu Spojené království dopisem ze dne 28. července 2000 o tom, že Komise nevznáší námítky proti opatřením tohoto členského státu, která tudíž budou zveřejněna v *Úředním věstníku Evropských společenství*.
- 14 Rozsudkem ze dne 15. prosince 2005, Infront WM v. Komise (T-33/01, Sb. rozh. s. II-5897), Tribunál zrušil rozhodnutí obsažené v dopise ze dne 28. července 2000 z důvodu, že představovalo rozhodnutí ve smyslu článku 249 ES, které mělo být přijato samotným kolegiem členů Komise (výše uvedený rozsudek Infront WM v. Komise, bod 178).
- 15 Na základě rozsudku Infront WM v. Komise, bod 14 výše, přijala Komise rozhodnutí 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice [89/552] s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12, dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 16 Výrok napadeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

Opatření přijatá podle čl. 3a odst. 1 směrnice [89/552], která Spojené království oznámilo Komisi dne 5. května 2000, jsou ve znění zveřejněném v řadě C 328 *Úředního věstníku Evropských společenství* ze dne 18. listopadu 2000 slučitelná s právními předpisy Společenství.

Článek 2

Opatření stanovená v příloze tohoto rozhodnutí se v souladu s čl. 3a odst. 2 směrnice [89/552] zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

17 Napadené rozhodnutí je odůvodněno zejména následujícími body odůvodnění:

- „(4) Seznam událostí zásadního společenského významu, jež byly součástí opatření Spojeného království, byl vypracován jasným a transparentním způsobem a [v tomto členském státě] byl zahájen proces rozsáhlých konzultací.
- (5) Komise s uspokojením konstatovala, že události uvedené na seznamu opatření Spojeného království splňují alespoň dvě z následujících kritérií, která jsou považována za spolehlivé ukazatele událostí společenského významu: i) událost má v určitém členském státě mimořádný celkový ohlas a nemá význam pouze pro veřejnost, která příslušnou sportovní či jinou činnost zpravidla sleduje; ii) událost je všeobecně uznávána a pro obyvatelstvo daného členského státu má zvláštní kulturní význam, neboť především posiluje kulturní identitu; iii) příslušné události se účastní národní tým v rámci soutěže nebo turnaje mezinárodního významu a iv) událost je vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a má vysokou sledovanost.
- (6) Řada událostí uvedených na seznamu opatření Spojeného království, včetně letních a zimních olympijských her, finálových zápasů mistrovství světa a mistrovství Evropy v kopané (muži) spadá do kategorie událostí, které jsou tradičně považovány za události zásadního společenského významu, jak je výslovně

uvedeno v 18. bodě odůvodnění směrnice [97/36]. Tyto události mají ve Spojeném království mimořádný celkový ohlas, neboť jsou velmi oblíbené u široké veřejnosti (bez ohledu na státní příslušnost účastníků), a nikoli pouze u veřejnosti, která sportovní události zpravidla sleduje.

[...]

- (18) Události uvedené na seznamu, a to včetně těch, které je třeba zvažovat v jejich celistvosti, nikoli jako sled jednotlivých událostí, jsou vysílány ve volně dostupném televizním vysílání a mají vysokou sledovanost [...]
- (19) Opatření Spojeného království se jeví jako přiměřená, a odůvodňují proto výjimku ze základní svobody volného pohybu služeb zakotvené ve Smlouvě o ES, a to na základě naléhavého důvodu veřejného zájmu, jenž spočívá v zajištění přístupu široké veřejnosti k vysílání událostí zásadního společenského významu.
- (20) Opatření Spojeného království jsou v souladu s pravidly hospodářské soutěže [Smlouvy o] ES, odkazuje-li definice subjektů, které mohou vysílat události uvedené na seznamu, na objektivní kritéria, která umožňují skutečnou a potenciální hospodářskou soutěž při získávání vysílacích práv na tyto události. Kromě toho není počet událostí uvedených na seznamu nepřiměřený, a nenaruší tak hospodářskou soutěž na trzích s volně dostupným televizním vysíláním a placeným vysíláním.

- (21) Proporcionalita opatření Spojeného království je dále posílena skutečností, že řada událostí uvedených na seznamu vyžaduje pouze odpovídající sekundární pokrytí.

[...]

- (24) Z rozsudku [Infront WM v. Komise] vyplývá, že prohlášení o slučitelnosti opatření přijatých podle čl. 3a odst. 1 směrnice [89/552] s právními předpisy Společenství představuje rozhodnutí, a proto musí být přijato Komisí. Tímto rozhodnutím je tudíž třeba stanovit, že opatření oznámená Spojeným královstvím jsou slučitelná s právními předpisy Společenství. Opatření stanovená v příloze tohoto rozhodnutí by měla být v souladu s čl. 3a odst. 2 směrnice [89/552] zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 18 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. února 2008 podala UEFA projednávanou žalobu.
- 19 UEFA rovněž navrhuje, aby Tribunál vyzval v rámci organizačních procesních opatření Komisi, aby předložila několik dokumentů, které podle jejího názoru napomohou účinnému průběhu písemné části řízení, objasnění sporných otázek a soudnímu přezkumu, který má Tribunál vykonat.

- 20 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 11. a 16. června 2008 podaly Spojené království a Belgické království návrhy na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise.
- 21 Usnesením ze dne 29. září 2008 předseda sedmého senátu Tribunálu tato vedlejší účastenství povolil. Vedlejší účastníci předložili své spisy a UEFA k nim předložila svá vyjádření ve stanovených lhůtách.
- 22 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření písemně položil otázku UEFA a dvě otázky Komisi. Na otázky Tribunálu bylo odpovězeno ve stanovené lhůtě.
- 23 UEFA navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž povoluje podle práva Společenství zapsání celého turnaje EURO na vnitrostátní seznam Spojeného království;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 24 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;

– uložil UEFA náhradu nákladů řízení.

25 Spojené království a Belgické království navrhují, aby Tribunál žalobu zamítl.

Právní otázky

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

26 Belgické království tvrdí, že je žaloba nepřijatelná z důvodů, že UEFA není napadeným rozhodnutím ani osobně ani bezprostředně dotčena a že Tribunál nemá pravomoc posuzovat legalitu vnitrostátních opatření. Mimoto UEFA nepodala žalobu proti opatřením přijatým Spojeným královstvím u vnitrostátních soudů, takže její žaloba k Tribunálu byla podána po lhůtě, jelikož případné zrušení napadeného rozhodnutí nemá vliv na platnost dotčených vnitrostátních předpisů.

27 UEFA se domnívá, že se jí napadené rozhodnutí dotýká bezprostředně a osobně.

Závěry Tribunálu

- 28 Důvody nepřijatelnosti vznesené Belgickým královstvím se týkají nepominutelné podmínky řízení, jelikož v jejich rámci jsou zpochybněny právní zájem UEFA na podání žaloby, dodržení lhůty pro podání žaloby a pravomoc Tribunálu. Tribunál tak musí bez návrhu zkoumat tyto námitky nepřijatelnosti, ačkoli Belgické království není jakožto vedlejší účastník řízení oprávněno je vznést podle čl. 40 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 116 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, jelikož Komise přijatelnost žaloby nezpochybnila (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 24. března 1993, *CIRFS a další v. Komise*, C-313/90, Recueil, s. I-1125, body 21 až 23).
- 29 Co se týče bezprostředního dotčení UEFA, je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou vyžaduje podmínka uvedená v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES, podle které musí být fyzická nebo právnická osoba napadeným rozhodnutím bezprostředně dotčena, aby zpochybňované opatření Společenství mělo bezprostřední účinky na právní postavení jednotlivce a aby svým adresátům pověřeným jeho provedením neponechávalo žádnou volnost uvážení, a naopak aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z právní úpravy Společenství, aniž je třeba použít další prováděcí předpisy (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2008, *Komise v. Infront WM*, C-125/06 P, Sb. rozh. s. I-1451, bod 47 a citovaná judikatura).
- 30 V tomto ohledu podle článku 101 Broadcasting Act 1996 (viz bod 10 výše) nemůže žádný subjekt televizního vysílání spadající do jedné z kategorií popsaných v bodě 9 výše uplatňovat výhradní práva na vysílání v přímém přenosu události zapsané na seznam Spojeného království. Pouze v případě, že žádný subjekt spadající do druhé z těchto kategorií neprojevil zájem o získání práv na vysílání této události a jestliže jsou ostatní podmínky uvedené v bodě 12 výše splněny, může Office of Communications udělit souhlas subjektu, který získal výhradní právo vysílat dotčenou událost v přímém přenosu.

- 31 Z této právní úpravy vyplývá, že prodej práv na vysílání turnaje EURO, které UEFA pořádá ve smyslu bodu 21 odůvodnění směrnice 97/36, subjektům televizního vysílání spadajícím do pravomoci Spojeného království způsobem, který zbavuje jiné subjekty, jež spadají do pravomoci téhož členského státu a které projevíly zájem na jejich získání, možnosti vysílat celou tuto událost nebo její část v tomto státě, nemá právní účinky, které obvykle vyplývají z takové doložky exkluzivity.
- 32 I když je pravda, že tyto právní důsledky vyplývají z právních předpisů Spojeného království, a nikoli z napadeného rozhodnutí, nic to nemění na tom, že mechanismus vzájemného uznávání vyvolaný tímto rozhodnutím v souladu s čl. 3a odst. 3 směrnice 89/552 vytváří pro členské státy povinnost tyto důsledky zachovávat. Členské státy musejí zejména zajistit, aby subjekty televizního vysílání spadající do jejich pravomoci dodržovaly podmínky televizního přenosu ve Spojeném království událostí zapsaných na seznam tohoto členského státu, jak je Spojené království vymezilo ve svých opatřeních, která byla schválena a zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*. Povinnost dosáhnout tohoto výsledku bezprostředně zasahuje do právního postavení subjektů televizního vysílání spadajících do pravomoci jiných členských států nežli Spojeného království, které chtějí zakoupit vysílací práva ve Spojeném království, původně vlastněná UEFA (viz v tomto smyslu rozsudek Komise v. Infront WM, bod 29 výše, body 62 a 63).
- 33 Mechanismus vzájemného uznávání vyvolaný napadeným rozhodnutím tedy členským státům ukládá povinnost, aby subjekty televizního vysílání spadající do jejich pravomoci nevyužívaly taková práva, jaká jsou popsána v bodě 31 výše, takže práva UEFA, která původně vlastní, jsou rovněž dotčena, pokud jsou nabízena veřejně subjektům nespádajícím do pravomoci Spojeného království, nýbrž do pravomoci jiného členského státu.
- 34 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí má bezprostřední účinky na právní postavení UEFA, pokud jde o práva, která původně vlastnila, a členským státům neponechává

žádnou volnost uvážení, pokud jde o zamýšlený výsledek, který je uložen automaticky a vyplývá výlučně z právní úpravy Společenství, nezávisle na obsahu jednotlivých mechanismů, které vnitrostátní orgány zavádějí k dosažení tohoto výsledku (viz v tomto smyslu rozsudek Komise v. Infront WM, bod 29 výše, body 60 a 61).

- 35 UEFA je tedy napadeným rozhodnutím bezprostředně dotčena.
- 36 Pokud jde o otázku, zda je UEFA napadeným rozhodnutím dotčena osobně, je třeba připomenout, že jiné subjekty než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze pokud je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (viz rozsudek Komise v. Infront WM, bod 29 výše, bod 70 a citovaná judikatura).
- 37 V projednávané věci je nesporné, že EURO představuje bez ohledu na právní povahu a zdroj práv na jeho vysílání událost ve smyslu bodu 21 odůvodnění směrnice 97/36 v tom smyslu, že je předem organizováno pořadatelem oprávněným ze zákona k prodeji těchto práv, a že UEFA je dotčeným pořadatelem. Jelikož tento stav platil i v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, byla UEFA k uvedenému okamžiku dokonale identifikovatelná.
- 38 UEFA je tudíž napadeným rozhodnutím osobně dotčena.

- 39 Pokud jde o argumenty Belgického království vycházející z toho, že Tribunál nemá pravomoc posuzovat legalitu vnitrostátních opatření v rámci článku 230 ES a že UEFA nezpochybnila opatření Spojeného království u vnitrostátních soudů, stačí uvést, že UEFA svou žalobou zpochybňuje zejména legalitu článku 1 napadeného rozhodnutí, kterým byla opatření Spojeného království prohlášena za slučitelná s právem Společenství.
- 40 Z toho vyplývá, že přezkum, který je v projednávaném případě po Tribunálu požadován, se týká legality tohoto zjištění, aniž nezpochybnění opatření Spojeného království u vnitrostátních soudů jakýmkoli způsobem ovlivňuje přípustnost žaloby, která ostatně byla podána ve lhůtě stanovené v článku 230 ES (viz v tomto smyslu rozsudek *Infront WM v. Komise*, bod 14 výše, bod 109).
- 41 Argumenty týkající se nepřípustnosti žaloby uplatněné Belgickým královstvím je tudíž třeba odmítnout.

K věci samé

- 42 UEFA uplatňuje osm žalobních důvodů vycházejících zprv z porušení čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552, zadruhé z nedostatečného odůvodnění, zatřetí z porušení čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552, začtvrté z porušení ustanovení Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže, zapáté z porušení ustanovení Smlouvy týkajících se volného pohybu služeb, zašesté z porušení jejího práva vlastnit majetek, zasedmé z porušení zásady proporcionality a zaosmé z porušení zásady rovného zacházení.

- 43 Před zahájením zkoumání žalobních důvodů uplatněných UEFA je třeba uvést několik obecných úvah, které musejí být zohledněny pro posouzení jejich opodstatněnosti.
- 44 Nejprve je třeba uvést, že čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 konkretizoval možnost, aby členské státy na základě naléhavých důvodů obecného zájmu omezily v audiovizuální oblasti výkon základních svobod stanovených primárním právem Společenství.
- 45 Platí totiž, že i když se opatření přijatá členskými státy v rámci čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 uplatňují bez diskriminace jak na podniky usazené na jejich vnitrostátním území, tak na podniky usazené v jiných členských státech, postačuje k tomu, aby tato opatření byla považována za omezení volného pohybu služeb ve smyslu článku 49 ES, když z těchto opatření mají prospěch určité podniky usazené na vnitrostátním území (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 5. června 1997, SETTG, C-398/95, Recueil, s. I-3091, bod 16, a ze dne 13. prosince 2007, United Pan-Europe Communications Belgium a další, C-250/06, Sb. rozh. s. I-11135, body 37 a 38).
- 46 Taková omezení základních svobod zaručených Smlouvou však mohou být odůvodněna, pokud odpovídají naléhavým důvodům obecného zájmu, pokud jsou způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sledují, a pokud nepřekračují meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (viz v tomto smyslu rozsudek United Pan-Europe Communications Belgium a další, bod 45 výše, bod 39 a citovaná judikatura).
- 47 V tomto ohledu je třeba připomenout, že svoboda projevu, jak je chráněna článkem 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, patří mezi základní práva zaručená právním řádem Společenství a představuje naléhavý důvod obecného zájmu, který může

taková omezení odůvodnit (viz v tomto smyslu rozsudek *United Pan-Europe Communications Belgium a další*, bod 45 výše, bod 41 a citovaná judikatura). Podle čl. 10 odst. 1 EÚLP zahrnuje svoboda projevu rovněž svobodu přijímat informace.

- 48 Jak je uvedeno v bodě 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v projednávané věci představují opatření přijatá Spojeným královstvím překážku volnému pohybu služeb. Jak však vyplývá z bodu 18 odůvodnění směrnice 97/36, opatření uvedená v článku 3a směrnice 89/552 mají za cíl chránit právo na informace a zajistit široký přístup veřejnosti k televiznímu přenosu vnitrostátních nebo mezinárodních událostí zásadního společenského významu. Podle bodu 21 odůvodnění směrnice 97/36 má událost zásadní společenský význam, pokud je výjimečná, má význam pro širokou veřejnost v Evropské unii, v dotyčném členském státě nebo ve významné části dotyčného členského státu a je předem organizována pořadatelem, jenž je oprávněn prodávat práva na tuto událost.
- 49 Z toho vyplývá, že když se opatření uvedená v čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 týkají událostí zásadního společenského významu, jsou odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu.
- 50 Dále, jak bylo uvedeno v bodě 46 výše, dotčená opatření ještě musejí být způsobilá k zajištění uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračovat meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné.
- 51 Pokud jde o dosah bodu 18 odůvodnění směrnice 97/36, je třeba zaprvé uvést, že – jak zdůrazňuje Komise – článek 3a směrnice 89/552, na který tento bod odůvodnění

odkazuje, neprovádí harmonizaci konkrétních událostí, které mohou být členskými státy považovány za události zásadního společenského významu. Na rozdíl od znění tohoto článku v rozhodnutí Evropského parlamentu týkajícího se společného postoje Rady k přijetí směrnice 97/36 (Úř. věst. 1996, C 362, s. 56), které výslovně odkazuje na letní a zimní olympijské hry a mistrovství světa a Evropy ve fotbale, toto ustanovení neodkazuje na konkrétní události, které mohou být zapsány na vnitrostátní seznamy.

- 52 Z toho vyplývá, že bod 18 odůvodnění směrnice 97/36 nemůže být chápán tak, že na jeho základě je zápis turnaje EURO na vnitrostátní seznam událostí zásadního společenského významu automaticky slučitelný s právem Společenství. Tím méně může být tento bod odůvodnění chápán tak, že uvádí, že EURO může být ve všech případech ve svém celku a nezávisle na zájmu, který tato soutěž vyvolává v dotyčném členském státě, platně zahrnuto do takového seznamu.
- 53 Naproti tomu vzhledem k úvahám uvedeným v bodech 44 až 49 výše tento bod odůvodnění znamená, že pokud členský stát zapíše zápasy turnaje EURO na seznam, pro jehož vyhotovení se rozhodl, nemusí ve svém oznámení Komisi uvést žádné zvláštní odůvodnění, pokud jde o jejich povahu události zásadního společenského významu.
- 54 Právě na základě těchto úvah je třeba posoudit opodstatněnost žalobních důvodů uplatněných UEFA.
- 55 Konečně se v rozsahu, v němž UEFA ve svém druhém žalobním důvodu uplatňuje nedostatečné odůvodnění posouzení Komise týkajícího se jasnosti a transparentnosti

postupu uplatněného ve Spojeném království, bude se Tribunál tímto žalobním důvodem zabývat před zkoumáním prvního žalobního důvodu zpochybňujícího opodstatněnost tohoto posouzení. Tribunál přezkoumá rovněž pátý žalobní důvod před čtvrtým.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění

– Argumenty účastníků řízení

⁵⁶ UEFA tvrdí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, a z tohoto důvodu brání Tribunálu ve výkonu jeho přezkumu. Jelikož napadené rozhodnutí omezilo volný pohyb služeb, hospodářskou soutěž a právo vlastnit majetek, mělo být podloženo podrobným odůvodněním. Napadené rozhodnutí však neobsahuje dostatečné odůvodnění jasnosti a transparentnosti postupu uplatněného ve Spojeném království nebo volného pohybu služeb a práva hospodářské soutěže.

⁵⁷ Ze znění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že pro účely přijetí tohoto rozhodnutí Komise nevzala v úvahu žádný vývoj, k němuž došlo od roku 2000, takže v roce 2007 neměla k dispozici nezbytné poznatky k přijetí správně odůvodněného rozhodnutí. Údaje o počtu diváků turnaje EURO v roce 2000 a v roce 2004 přitom ukazují, že zápasy, k nimž nenastoupilo jedno z národních mužstev Spojeného království, sledovala v tomto státě pouze třetina diváků ve srovnání se zápasy, k nimž nastoupilo jedno z národních mužstev tohoto státu. Komise tím, že neshromáždila informace o všech změnách okolností po rozsudku Infront WM v. Komise, bod 14 výše, který si vyžádal přijetí rozhodnutí o seznamu Spojeného království, rovněž porušila zásadu řádné

správy. Mimoto uvedený rozsudek neschválil posouzení obsažené v dopise ze dne 28. července 2000 (viz body 13 a 14 výše) týkající se slučitelnosti seznamu Spojeného království s právem Společenství.

- 58 Komise pouze změnila dopis ze dne 28. července 2000 v rozhodnutí, aniž však provedla podrobnější analýzu než stručnou analýzu, kterou provedla v rámci svého vyřízení před Tribunálem ve věci, v níž byl vydán rozsudek *Infront WM v. Komise*, bod 14 výše. Toto porušení povinnosti provést podrobné šetření mělo nevyhnutelně za následek porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i zjevně nesprávné posouzení týkající se volného pohybu služeb a práva hospodářské soutěže.
- 59 V tomto ohledu UEFA tvrdí, že omezení volného pohybu služeb je odůvodněno pouhým odvoláním se na přístup k televiznímu přenosu událostí zásadního společenského významu, což představuje pouhý odkaz na článek 3a směrnice 89/552 bez vylíčení skutkových a právních okolností odůvodňujících tuto výjimku ze základního ustanovení Smlouvy. Co se týče práva hospodářské soutěže, napadené rozhodnutí se ani nepokouší o vymezení relevantních trhů.
- 60 Konečně UEFA tvrdí, že Komise měla uvést zvláštní odůvodnění své volby přijmout odlišný přístup od toho, který přijala vůči členským státům, které zapsaly na své seznamy pouze některé zápasy turnaje EURO.
- 61 Komise, podporovaná vedlejšími účastníky řízení, popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

- 62 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext a s ohledem na všechna pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Soudního dvora ze dne 30. března 2000, VBA v. Florimex a další, C-265/97 P, Recueil, s. I-2061, bod 93).
- 63 Dále je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění je podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod legalitu sporného aktu po meritorní stránce (rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2007, Akzo Nobel a další v. Komise, T-112/05, Sb. rozh. s. II-5049, bod 94).
- 64 Co se týče otázky, zda postup uplatněný ve Spojeném království splňuje podmínky jasnosti a transparentnosti, Komise v bodě 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království byl vypracován jasným a transparentním způsobem a že v tomto členském státě byly zahájeny rozsáhlé konzultace (viz bod 17 výše).

- 65 V tomto ohledu je třeba poukázat zaprvé na to, že se UEFA sama účastnila dotčeného postupu jakožto pořadatel turnaje EURO tím, že podala dopisem ze dne 23. prosince 1997 zasláným ministrovi své připomínky k případnému zahrnutí této soutěže na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království.
- 66 Zadruhé ustanovení Broadcasting Act 1996 týkající se událostí zásadního společenského významu jsou uvedeny v příloze napadeného rozhodnutí. Článek 97 tohoto právního předpisu stanoví, že dotčený seznam vypracovává ministr po konzultaci zejména osoby, od které mohou být zakoupena práva na televizní vysílání všech událostí národního významu, které ministr hodlá či nehodlá zapsat na tento seznam.
- 67 Zatřetí z bodu 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve spojení s body 6 a 18 odůvodnění tohoto rozhodnutí, vyplývá, že zapsání turnaje EURO na seznam Spojeného království bylo schváleno Komisí z důvodů, že tato soutěž má v tomto členském státě mimořádný celkový ohlas nejen u veřejnosti, která sportovní události zpravidla sleduje v televizi, a že byla vždy vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a má vysokou sledovanost. Dotčená kritéria přitom patří mezi ta, která ministerstvo vypracovalo před zahájením postupu konzultací ohledně zvláštních událostí, které mají být zapsány na seznam Spojeného království (viz body 7 a 8 výše).
- 68 Z toho plyne, že napadené rozhodnutí obsahuje nezbytné informace, které umožňují UEFA pochopit důvod, proč Komise došla k závěru, že postup uplatněný ministrem byl jasný a transparentní s ohledem na kritéria použita pro výběr událostí, které mají být zapsány na seznam, na konzultace týkající se tohoto výběru a určení orgánu příslušného za tímto účelem, a Tribunálu vykonat svůj přezkum opodstatněnosti tohoto posouzení.

- 69 Co se týče nedostatečného odůvodnění v oblastech volného pohybu služeb a práva hospodářské soutěže, které UEFA rovněž obecně uplatňuje, je třeba připomenout, že v bodech 19 a 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vylíčila důvody, proč se domnívá, že opatření Spojeného království nejsou v rozporu s ustanoveními práva Společenství týkajícími se těchto oblastí (viz bod 17 výše).
- 70 V tomto ohledu Komise uvedla, že opatření Spojeného království se jeví jako přiměřená a odůvodňují výjimku ze svobody volného pohybu služeb na základě naléhavého důvodu veřejného zájmu, jakým je přístup široké veřejnosti k televiznímu vysílání událostí zásadního společenského významu. Z bodu 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise uvedla důvody, proč se domnívá, že ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu služeb nebrání zapsání turnaje EURO na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království způsobem, který umožňuje UEFA, aby je pochopila a popírala jejich opodstatněnost, a Tribunálu, aby vykonal svůj přezkum. Vzhledem k tomu, že body 5, 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí líčí důvody, proč se Komise domnívala, že je EURO událostí zásadního společenského významu, může UEFA, původní vlastník práv na vysílání turnaje EURO, rozhodnout, zda existují skutečnosti, které mohou zpochybnit toto posouzení, nebo prokázat, že zapsání všech zápasů této soutěže na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království je případně nepřiměřené nebo jinak odporuje právu Společenství.
- 71 Co se týče práva hospodářské soutěže, Komise v bodě 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že kritéria použitá pro klasifikaci subjektů televizního vysílání jsou objektivní a že opatření Spojeného království umožňují skutečnou a potenciální hospodářskou soutěž při získávání vysílacích práv na dotčené události. Kromě toho se Komise domnívala, že počet událostí uvedených v seznamu není nepřiměřený, takže jejich zapsání nenaruší hospodářskou soutěž na trzích s volně dostupným televizním vysíláním a placeným vysíláním.

- 72 Je třeba konstatovat, že v tomto bodě odůvodnění Komise uvedla důvody, proč se domnívá, že opatření Spojeného království nejsou v rozporu s článkem 86 ES. Z této hož bodu odůvodnění dále vyplývá, že Komise vysvětluje svůj postoj odkazem na trh získávání vysílacích práv na dotčené události, jakož i na trhy s volně dostupným televizním vysíláním a placeným vysíláním. Kromě toho je třeba uvést, že cílem napadeného rozhodnutí není zkoumat legalitu jednání podniků s ohledem na články 81 ES a 82 ES a případně přijmout opatření na základě nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1), nýbrž posoudit slučitelnost státních opatření s článkem 86 ES. V tomto kontextu je povinnost uvést odůvodnění, kterou nese Komise na základě článku 253 ES, splněna, pokud tento orgán jednoznačně uvede důvody, proč se domnívá, že vnitrostátní právní předpisy nevedou k omezení hospodářské soutěže, které je neslučitelné s relevantními pravidly Smlouvy ohledně podniků, kterým jsou přiznána zvláštní nebo výlučná práva.
- 73 Vzhledem k tomu, že tyto důvody vyplývají z bodu 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je UEFA s to pochopit úvahy Komise a popírat jejich opodstatněnost u Tribunálu a Tribunál může vykonat v tomto ohledu svůj přezkum.
- 74 Co se týče argumentů UEFA, podle kterých Komise právně dostačujícím způsobem neodůvodnila napadené rozhodnutí, jelikož nevezala v úvahu skutečnosti po roce 2000 za účelem kontroly správnosti posouzení ministra, které vedlo k zapsání turnaje EURO na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království, je třeba konstatovat, že se netýkají odůvodnění napadeného rozhodnutí, nýbrž opodstatněnosti těchto důvodů. Jelikož Komise v bodech 5, 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla důvody, proč se domnívá, že EURO mohlo být platně zapsáno na dotčený seznam, skutečností, že nevezala v úvahu poznatky, které mohou zbavit platnosti posouzení orgánu v tomto ohledu – kdyby to bylo prokázáno – by byla dotčena legalita napadeného rozhodnutí po meritorní stránce. Tyto argumenty tudíž budou zkoumány v rámci třetího žalobního důvodu.

- 75 Co se týče argumentu, že Komise měla uvést zvláštní odůvodnění své volby přijmout odlišný přístup od toho, který přijala vůči členským státům, které zapsaly na své seznamy pouze některé zápasy turnaje EURO, je nutno konstatovat, že Komise žádnou takovou povinnost v projednávaném případě neměla.
- 76 Vzhledem k tomu, že článek 3a směrnice 89/552 neprovádí harmonizaci konkrétních událostí, které mohou být členskými státy považovány za události zásadního společenského významu (viz body 51 a 52 výše), může být tedy vícero přístupů k zapsání zápasů turnaje EURO na vnitrostátní seznam stejně tak slučitelných s dotčeným ustanovením.
- 77 Je-li tedy zapsání turnaje EURO ve svém celku na vnitrostátní seznam slučitelné s právem Společenství, nic nebrání tomu, aby tomu tak bylo rovněž v případě zapsání pouze některých zápasů této soutěže. Skutečnost, že Komise ve svých rozhodnutích prohlásila, že odlišné přístupy jsou rovněž slučitelné s právem Společenství, není tudíž jako taková výrazem jakéhokoliv rozporu a na rozdíl od tvrzení žalobkyně nevyžaduje jakékoliv zvláštní odůvodnění.
- 78 Druhý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552

– Argumenty účastníků řízení

- 79 UEFA připomíná, že čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 ukládá členským státům, aby vypracovaly seznam událostí zásadního společenského významu jasným a transparentním způsobem v přiměřené a účelné lhůtě. V tomto ohledu se napadené rozhodnutí

ve svém bodě 4 odůvodnění omezuje na uvedení, že tato podmínka je splněna a že byly zahájeny rozsáhlé konzultace ve Spojeném království.

- 80 Tyto konzultace však nebyly úplné, jelikož ministr nevezl správně v úvahu připomínky předložené UEFA v tomto rámci. Navíc ministr ponechal bez povšimnutí stanovisko Advisory Group on listed events (viz bod 8 výše), které doporučilo zahrnutí zápasů, kterých se neúčastní národní mužstva Spojeného království, do „skupiny B“ seznamu, jakož i stanovisko Office of Fair Trading (OFT, úřad Spojeného království pro hospodářskou soutěž), které navrhlo, aby byly zápasy zapsány na seznam událostí zásadního společenského významu pouze tehdy, pokud to vyžaduje „nevyhnutelný veřejný zájem“. Ministr však neuvedl důvody, proč se neřídil těmito stanovisky, ani nevysvětlil, proč měl být každý zápas turnaje EURO považován za událost zásadního společenského významu pro Spojené království.
- 81 Nedošlo ani k žádné konzultaci ohledně kritérií pro rozdělení subjektů televizního vysílání do kategorií stanovených článkem 98 Broadcasting Act 1996 (viz bod 9 výše), tedy kritérií, která posilují omezení hospodářské soutěže uložená právními předpisy Spojeného království a prakticky znemožňují získání výlučných práv na televizní vysílání událostí zapsaných na seznam subjekty televizního vysílání, které nejsou usazeny v tomto členském státě. Rozdělení subjektů televizního vysílání do kategorií má mimo to vliv na rozsah důsledků vyplývajících ze zapsání události na seznam.
- 82 UEFA uvádí, že Spojené království nezměnilo seznam událostí zásadního společenského významu od roku 1998, třebaže od té doby prošel trh významnými změnami. Konzultace vedené v roce 1997 a v roce 1998 tudíž nemohou být považovány za adekvátní pro přijetí rozhodnutí Komise v říjnu 2007.

- 83 Broadcasting Act 1996 nesplňuje požadavky článku 3a směrnice 89/552, jelikož neukládá ministrowi povinnost, aby ověřil, zda je vysílání ze záznamu dostačující k ochraně obecného zájmu na přístupu k televiznímu vysílání události zásadního významu. Mimoto postup, podle kterého se vybírá skupina seznamu, do které náleží každá událost, není ani jasný, ani transparentní. V tomto kontextu prohlášení obsažené v bodě 21 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého je proporcionalita opatření Spojeného království posílena skutečností, že řada událostí uvedených v seznamu vyžaduje pouze odpovídající sekundární pokrytí, nevysvětluje, proč bylo zahrnutí všech zápasů turnaje EURO do „skupiny A“ seznamu důvodné a přiměřené.
- 84 UEFA tvrdí, že opatření Spojeného království ukládají omezení výlučných práv získaných od 1. října 1996, zatímco EURO bylo zapsáno na seznam tohoto členského státu až 25. června 1998. Komise však nezkoumala legalitu uložení zpětných omezení práv souvisejících s turnajem EURO, i když toto jednání není patrně slučitelné ani s právními předpisy Spojeného království, ani s čl. 3a odst. 3 směrnice 89/552.
- 85 Konečně UEFA zdůrazňuje, že její výtky zpochybňují platnost napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise nečinila závěr, že postup uplatněný na vnitrostátní úrovni nebyl ani jasný, ani transparentní, aniž ji skutečnost, že nenapadla opatření Spojeného království u vnitrostátních soudů, zbavila možnosti vznést tento žalobní důvod.
- 86 Komise, podporovaná vedlejšími účastníky řízení, popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

- 87 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 neuvádí zvláštní znaky, které mají charakterizovat postupy zavedené na vnitrostátní úrovni za účelem vyhotovení seznamu událostí zásadního společenského významu. Toto ustanovení ponechává členským státům široký prostor pro uvážení při provádění dotčených postupů, pokud jde o jejich etapy, případnou konzultaci dotčených osob a přidělení správních pravomocí, kdy je uvedeno, že se tyto postupy ve svém celku musejí vyznačovat jasností a transparentností.
- 88 Omezení výkonu základních svobod zaručených Smlouvou vnitrostátními opatřeními odůvodněná naléhavými důvody obecného zájmu musejí být totiž ještě způsobilá k zajištění uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračovat meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné (viz bod 46 výše).
- 89 I když vnitrostátní právní předpisy, jako jsou předpisy uvedené v čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552, mají za cíl ochranu práva na svobodu projevu (viz body 47 až 49 výše), musejí být požadavky vyplývající z opatření určených k provedení takové politiky v každém případě přiměřené ve vztahu k uvedenému cíli a způsoby jejich použití nesmějí zahrnovat diskriminaci na úkor příslušníků jiných členských států (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 28. listopadu 1989, *Groener*, C-379/87, Recueil, s. 3967, bod 19, a ze dne 12. června 2003, *Schmidberger*, C-112/00, Recueil, s. I-5659, bod 82).
- 90 Právě v tomto kontextu musejí být postupy zavedené členskými státy za účelem přijetí seznamu událostí zásadního společenského významu jasné a transparentní v tom smyslu, že musejí být založeny na objektivních kritériích, která jsou dotčným osobám dopředu známá, aby nedošlo k tomu, že posuzovací pravomoc, kterou mají členské státy při rozhodování o zvláštních událostech, které mají být zapsány na jejich

seznamy, bude vykonávána svévolným způsobem (viz v tomto smyslu rozsudek United Pan-Europe Communications Belgium a další, bod 45 výše, bod 46). I když je pravda, že zapsání události na seznam podle článku 3a směrnice 89/552 vyžaduje, aby tato událost měla zásadní společenský význam, nic to nemění na tom, že předchozí stanovení zvláštních kritérií, pomocí nichž je tento význam posuzován, představuje zásadní hledisko pro to, aby vnitrostátní rozhodnutí byla přijímána transparentně a v rámci prostoru pro uvážení, který vnitrostátní orgány v tomto ohledu mají (viz bod 119 níže).

- 91 Požadavek jasnosti a transparentnosti postupu zahrnuje rovněž to, aby ustanovení, která s ním souvisejí, označovala orgán příslušný k vypracování seznamu událostí, jakož i podmínky, za kterých mohou zúčastněné osoby formulovat svá vyjádření.
- 92 Naopak pouhá existence poznatků, jež mají zpochybnit posouzení vnitrostátního orgánu týkající se společenského významu konkrétní události, nesouvisí s jasností ani transparentností uplatněného postupu, ale s opodstatněností tohoto posouzení. Stejně tak je tomu tehdy, když jsou tyto poznatky tvořeny stanovisky nebo vyjádřeními předloženými poradními orgány, útvary příslušného orgánu nebo zúčastněnými osobami, které se postupu účastnily.
- 93 Argumenty UEFA vycházející z nezohlednění doporučení Advisory Group on listed events, Office of Fair Trading a jejich vlastních vyjádření tudíž nemohou zpochybnit posouzení Komise týkající se jasnosti nebo transparentnosti postupu ministra při přijímání seznamu událostí zásadního společenského významu pro Spojené království (viz body 6 až 8 výše).

- 94 Předmětem ani účinkem požadavku jasnosti a transparentnosti zavedeného článkem 3a směrnice 89/552 mimoto není ukládat příslušnému vnitrostátnímu orgánu povinnost uvádět důvody, proč se neřídil stanovisky nebo vyjádřeními, které mu byly předloženy v rámci konzultací. Argumenty UEFA vycházející z toho, že ministr ani Komise neuvedli důvody, proč se neřídili stanoviskem Advisory Group on listed events, tedy nemohou prokázat, že je napadené rozhodnutí stiženo pochybením v případě kvalifikování postupu přijatého ve Spojeném království jako jasného a transparentního.
- 95 Toto posouzení platí tím spíše ve vztahu k turnaji EURO, které je uvedeno v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36 a může být důvodně považováno za jednu událost spíše než za soubor jednotlivých událostí rozdělených na „atraktivní“ zápasy, „běžné“ zápasy a zápasy příslušného národního týmu (viz bod 103).
- 96 Pokud se za těchto podmínek zúčastněná osoba domnívá, že stanoviska nebo vyjádření předložená v rámci konzultací obsahují poznatky, které mohou zpochybnit konečné posouzení příslušného orgánu týkající se významu dotčené události pro společnost, má možnost zaprvé předložit dotčené posouzení vnitrostátním soudům a zadruhé zpochybnit před Tribunálem opodstatněnost případného rozhodnutí Komise schvalujícího toto posouzení, jak ostatně UEFA učinila v rámci třetího žalobního důvodu.
- 97 Neexistence konzultací ohledně kritérií pro rozdělení subjektů televizního vysílání, i kdyby byla prokázána, nezpochybňuje posouzení Komise týkající se jasnosti nebo transparentnosti postupu ministra při přijímání seznamu událostí zásadního společenského významu pro Spojené království. Povinnost jasnosti a transparentnosti se totiž podle čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 týká postupu při vypracování dotčeného seznamu, a nikoliv postupu, kterým byl zaveden celý právní rámec, jehož účelem je

chránit právo na informace. Slučitelnost tohoto právního rámce s právem Společenství je Komisí mimoto posuzována v rámci druhého odstavce tohoto ustanovení.

- 98 Otázka, zda mohla Komise při přijímání napadeného rozhodnutí v roce 2007 platně vycházet z poznatků vyplývajících z konzultací, které proběhly před rokem 1998, se rovněž netýká jasnosti a transparentnosti postupu uplatněného na vnitrostátní úrovni, ale opodstatněnosti posouzení Komise ohledně zápisu turnaje EURO na seznam ve Spojeném království, tedy otázky, která bude posuzována v rámci třetího žalobního důvodu.
- 99 Stejně tak nelze přijmout argumenty UEFA vycházející z toho, že Broadcasting Act 1996 neukládá ministrovi, aby nejprve posoudil, zda lze přiměřeně chránit veřejný zájem vysíláním událostí zásadního společenského významu pro Spojené království ze záznamu volně přístupnými kanály. V tomto ohledu je nutno konstatovat, že tyto argumenty vycházejí z chybného výkladu poslední věty čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552. Tato část dotčeného ustanovení totiž neukládá členským státům, aby posuzovaly, zda může být cíl přístupu velké části veřejnosti k televiznímu vysílání události zásadního společenského významu přiměřeně chráněn v případě, že je tato událost vysílána v přímém přenosu placeným kanálem a ze záznamu volně přístupným kanálem. Tato věta poskytuje členským státům možnost stanovit, že událost zásadního společenského významu musí být předmětem televizního vysílání, čehož Spojené království nevyužilo. Dotčené vnitrostátní právní předpisy totiž neukládají subjektům televizního vysílání povinnosti, jak ostatně uvádí článek 9 Code on sports and other listed and designated events.
- 100 V souladu s tím čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 nevyžaduje, aby členské státy stanovily odlišné postupy pro určení každé z kategorií, do kterých mohou považovat za užitečné rozdělit události pro ně zásadního společenského významu. Toto ustanovení vyžaduje, aby události uvedené v seznamu byly skutečně zásadního společenského

významu, a přitom nevstupuje do posouzení členského státu, co se týče vhodnosti rozdělení těchto událostí do více kategorií. Existence jediného postupu pro vypracování dotčeného seznamu jako celku tudíž nezbavuje platnosti posouzení Komise týkající se jasnosti a transparentnosti postupu uplatněného za tímto účelem ve Spojeném království. Tento bod žalobního návrhu UEFA tedy nelze přijmout.

- 101 Komise v důsledku toho nebyla povinna v napadeném rozhodnutí uvádět konkrétně důvody, pro které bylo relevantní zahrnout všechny zápasy turnaje EURO do „skupiny A“ seznamu Spojeného království a související argument UEFA musí být rovněž odmítnut.
- 102 Co se týče argumentu vycházejícího z toho, že ministr neuvedl důvody, proč měl být každý zápas turnaje EURO považován za událost zásadního společenského významu, je třeba zaprvé připomenout, že EURO je uvedeno v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36 jako příklad události zásadního společenského významu. Zadruhé UEFA v rámci svého třetího žalobního důvodu tvrdí, že pouze „atraktivní“ zápasy, jakými jsou například zahajovací a finálový zápas, a zápasy národních týmů Spojeného království mají v tomto členském státě skutečně zásadní společenský význam.
- 103 Zatřetí bod 18 odůvodnění směrnice 97/36 se sice nevyjadřuje k otázce zahrnutí všech nebo jen některých zápasů turnaje EURO do vnitrostátního seznamu událostí zásadního společenského významu (viz bod 52 výše), avšak žádná platná úvaha nemožňuje dojít k závěru, že v zásadě mohou být takto s ohledem na společnost tohoto členského státu označeny pouze „atraktivní“ zápasy a zápasy národních týmů Spojeného království, a proto i být zařazeny do takového seznamu. EURO je totiž soutěží, která může být důvodně považována za jednu událost spíše než za soubor jednotlivých událostí rozdělených na „atraktivní“ zápasy, „běžné“ zápasy a zápasy příslušného

národního týmu. V tomto ohledu je veřejně známo, že v rámci turnaje EURO určují výsledky „běžných“ zápasů osud týmů, takže jejich účast v „atraktivních“ zápasech nebo v zápasech, v nichž hraje příslušný národní tým, na nich může záviset. V „běžných“ zápasech se tak rozhoduje o soupeřích příslušného národního týmu v dalších fázích soutěže. Kromě toho výsledky „běžných“ zápasů mohou dokonce určit, zda národní tým postoupí, či nepostoupí do další fáze soutěže.

- ¹⁰⁴ Vzhledem ke zvláštnímu kontextu, který umožňuje považovat EURO za jednu událost, nemusel ministr blíže odůvodnit své posouzení každého zápasu této soutěže, to znamená rovněž „běžné“ zápasy, zvláště když relevantní statistické poznatky neukazují, že by tyto zápasy systematicky přitahovaly zanedbatelné množství diváků (viz body 126 až 135 níže).
- ¹⁰⁵ Mimoto argument vycházející z údajné zpětné účinnosti právních předpisů Spojeného království se netýká jasnosti ani transparentnosti postupu při vypracování seznamu události zásadního společenského významu pro tento členský stát. Pokud chce UEFA tímto argumentem uplatňovat porušení čl. 3a odst. 3 směrnice 89/552, stačí konstatovat, že toto ustanovení vymezuje v rámci mechanismu vzájemného uznávání povinnosti jiných členských států než státu, který seznam událostí zásadního společenského významu přijal. Odkaz na práva zakoupená po vyhlášení směrnice 97/36 se tudíž týká právní úpravy, kterou musejí přijmout ostatní členské státy za účelem dodržení svých povinností vyplývajících z vzájemného uznávání, a nikoliv kroků členského státu, který seznam vypracoval, v projednávaném případě Spojeného království.
- ¹⁰⁶ Argumenty UEFA tedy neprokazují, že se Komise dopustila pochybení, když měla za to, že postup popsany v bodech 7 a 8 výše je jasný a transparentní.

107 První žalobní důvod musí být v důsledku toho zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552

– Argumenty účastníků řízení

108 UEFA tvrdí, že žádné z kritérií uvedených Komisí v bodě 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 17 výše) není splněno pro všechny zápasy turnaje EURO.

109 Co se týče prvního kritéria, UEFA tvrdí, že posouzení Komise uvedené v bodě 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého má EURO ve Spojeném království mimořádný celkový ohlas, neboť je velmi oblíbené u široké veřejnosti, a nikoli pouze u veřejnosti, která sportovní události zpravidla v televizi sleduje, je stíženo zjevně nesprávným posouzením. Tato nesprávnost postihuje kvalifikaci turnaje EURO jako celku jakožto události zásadního společenského významu pro Spojené království, jelikož na rozdíl od tvrzení Komise EURO nespĺňuje první kritérium uvedené v bodě 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

110 Ze dvou průzkumů týkajících se Spojeného království, jejichž provedení UEFA zadala odborné společnosti, totiž vyplývá, že mezi osobami, které „se obvykle nezajímají“ nebo „vůbec nezajímají“ o fotbal, se pouze malá část zajímá o zápasy turnaje EURO, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království. 20 % z těch, kteří se o fotbal

„obvykle nezajímají“, se tak do jisté míry o takové zápasy zajímá, oproti 1 %, které se o ně výrazně zajímá, a 45 %, které se zajímají o zápasy turnaje EURO, v nichž hrají národní týmy Spojeného království. Mimoto mezi těmi, kteří příležitostně sledují televizní přenosy fotbalových zápasů, se pouze 33 % zajímá o zápasy, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, oproti 56 %, které jeví zájem v opačném případě, zatímco mezi těmi, kteří se v televizi na fotbal nedívají nikdy, se pouze 4 % zajímají o zápasy, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království.

- 111 Tyto výsledky jsou podepřeny sledovaností ve Spojeném království, podle které zápasy turnaje EURO 2004, v nichž nehrál žádný národní tým Spojeného království, přitáhly v průměru k obrazovce pouze 32 % lidí sledujících televizi v daný okamžik, proti v průměru 67 % televizních diváků sledujících zápasy, v nichž hrál některý z národních týmů tohoto členského státu. Údaje týkající se turnajů EURO 2000 a EURO 2008 poskytují obdobný obrázek, zatímco zápasy ve skupinách turnaje EURO 1996, v nichž nehrál žádný národní tým Spojeného království, přitáhly k obrazovkám v průměru polovinu diváků, kteří sledovali v televizi zápasy národních týmů tohoto členského státu ve skupinách. Tyto poznatky podle UEFA prokazují, že zápasy turnaje EURO, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, nemají ve společnosti tohoto členského státu zvláštní ohlas, takže závěr, že televizní diváci, kteří obecně fotbal nesledují, se o tyto zápasy zajímají a že tyto zápasy mají ve Spojeném království zásadní společenský význam, je chybný.

- 112 Mimoto UEFA tvrdí, že dva zápasy turnaje EURO 2004 a dva zápasy turnaje EURO 2008 byly na základě povolení Office of Communications vysílány televizními stanicemi z druhé z kategorií zavedených právními předpisy Spojeného království (viz bod 9 výše) a přilákaly mezi 4000 a 739 000 televizních diváků. Přitom pokud by tyto zápasy měly ve Spojeném království opravdu zásadní společenský význam, BBC

a ITV by podle UEFA nežádaly o povolení pro jejich odvysílání na svých vedlejších kanálech a tyto zápasy by nezaznamenaly tak nízkou sledovanost. UEFA dodává, že kanály, na kterých byly tyto zápasy odvysílány, pokrývají velkou část veřejnosti Spojeného království (31,6 milionů v roce 2004 a 50,4 milionů v roce 2008), takže dotčené údaje o sledovanosti nelze připisovat nízké míře pokrytí.

- 113 Co se týče čtvrtého kritéria, které Komise zřejmě použila v bodě 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí v souvislosti s turnajem EURO, UEFA tvrdí, že je nevhodné pro určení společenského významu události. Před rozvojem placené televize totiž bylo toto kritérium splněno u všech událostí vysílaných v televizi.
- 114 Mimoto zápasy turnaje EURO, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, přitahují v tomto členském státě systematicky podstatně menší počet televizních diváků než zápasy, ve kterých takový tým hraje, takže mimo „atraktivní“ zápasy mají ve Spojeném království jako celek skutečný společenský význam pouze zápasy těchto týmů. Tato okolnost byla dokonce uznána v rámci rozhodnutí Komise týkajícího se hospodářské soutěže v audiovizuální oblasti. Krom toho je příznačné, že zápasy turnaje EURO, v nichž nehrál žádný národní tým, nedosáhly sledovanosti prvních deseti nejpopulárnějších sportovních událostí v roce 2007 ani sledovanosti sta nejpopulárnějších televizních pořadů v roce 2006 a 2007.
- 115 Převažující zájem o národní tým je charakteristický rovněž pro zvyklosti televizních diváků v dalších členských státech, jako jsou Německo, Španělsko, Francie, Itálie a Nizozemsko, kdy údaje týkající se Spojeného království prokazují v tomto směru ještě silnější tendenci, a to i u jiných sportovních odvětví. Přitom s výjimkou Belgického království a Spojeného království téměř všechny členské státy, které vypracovaly

seznamy událostí zásadního společenského významu, do nich ohledně turnaje EURO uvedly, pouze „atraktivní“ zápasy a zápasy, v nichž hrají jejich národní týmy. Žádné objektivní rozdíly však přístup Spojeného království neodůvodňují, což mohla Komise konstatovat, uskutečnila-li by v této otázce šetření.

- 116 V důsledku toho se Komise tím, že došla k závěru, že EURO má jako celek ve Spojeném království zásadní společenský význam, dopustila zjevně nesprávného posouzení. Toto pochybení ústí rovněž *de facto* v diskriminaci UEFA v rámci postoupení televizních práv pro turnaj EURO ve Spojeném království. Komise tak neověřila správně slučitelnost vnitrostátních opatření s právem Společenství, a porušila tím povinnost, kterou jí ukládá čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552.
- 117 UEFA doplňuje, že pokud by musel být bod 18 odůvodnění směrnice 97/36 vykládán tak, že EURO má jako celek zásadní společenský význam, je stížen protiprávností, kterou lze uznat na základě článku 241 ES.
- 118 Komise podporovaná vedlejšími účastníky popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu a zdůrazňuje, že UEFA nemohla proti směrnici 97/36 platně uplatňovat námitku na základě článku 241 ES. Mimoto Komise potvrzuje, že EURO jako celek splňuje první a čtvrté kritérium uvedené v bodě 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak ostatně vyplývá z jeho bodů 6 a 18 odůvodnění.

– Závěry Tribunálu

- 119 Především je třeba připomenout, že tím, že článek 3a směrnice 89/552 stanoví, že členským státům přísluší definovat události zásadního společenského významu ve smyslu uvedeném v bodě 21 odůvodnění směrnice 97/36, přiznává členským státům v tomto ohledu široký prostor pro uvážení.
- 120 Bez ohledu na skutečnost, že článek 3a směrnice 89/552 neprovádí harmonizaci konkrétních událostí, které mohou být členskými státy považovány za události zásadního společenského významu (viz body 51 a 52 výše), uvedení turnaje EURO v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36 znamená, že Komise nemůže považovat zapsání zápasů této soutěže na seznam událostí za úkon, který je v rozporu s právem Společenství, z důvodu, že jí dotyčný členský stát neoznámil zvláštní důvody odůvodňující jejich zásadní společenský význam (viz bod 53 výše). Avšak případný závěr Komise, že zapsání turnaje EURO jako celku na seznam událostí zásadního společenského významu pro členský stát je slučitelné s právem Společenství z důvodu, že je tato soutěž na základě svých znaků platně považována za jednu událost, může být zpochybněn na základě zvláštních skutečností dokazujících, že „běžné“ zápasy pro společnost tohoto členského státu takto významné nejsou.
- 121 Jak je uvedeno v bodech 51 a 52 výše, bod 18 odůvodnění směrnice 97/36 ani článek 3a směrnice 89/552 se nezabývají otázkou, zda může být EURO jako celek platně zahrnuto do seznamu událostí zásadního společenského významu nezávisle na zájmu, který jeho zápasy, a zejména „běžné“ zápasy, v dotyčném členském státě vyvolávají.
- 122 V důsledku toho je veškerá diskuse týkající se legality směrnice 97/36 v případě označení turnaje EURO jako celku, a nikoli pouze jeho „atraktivních“ zápasů a zápasů, v nichž hraje některý z národních týmů Spojeného království, za událost zásadního společenského významu pro tento členský stát (viz bod 117 výše), bezpředmětná,

jelikož bod 18 odůvodnění této směrnice se touto otázkou nezabývá. Není tudíž třeba rozhodnout o otázce, zda UEFA mohla v tomto ohledu ve své replice platně vznést námitku na základě článku 241 ES.

- 123 Jak bylo vysvětleno v bodě 103 výše, EURO může být důvodně považováno za jednu událost spíše než za soubor jednotlivých událostí skládajících se ze zápasů různého významu, takže přístup ministra není svévolný, ale je v mezích jeho prostoru pro uvážení.
- 124 Důležitost „běžných“ zápasů ostatně rovněž vyplývá z pouhé skutečnosti, že jsou součástí této soutěže, stejně jako u jiných sportů, u kterých obvykle omezený zájem vzroste, pokud se konají v rámci olympijských her.
- 125 Z toho vyplývá, že se Komise nedopustila pochybení, když nezpochybnila názor, podle kterého není třeba za účelem posouzení společenského významu turnaje EURO pro Spojené království rozlišovat mezi „atraktivními“ zápasy a zápasy, v nichž hraje některý z národních týmů tohoto členského státu, na straně jedné a „běžnými“ zápasy na straně druhé, nýbrž tuto soutěž vnímat jako celek, a nikoli jako řadu jednotlivých událostí (body 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, viz bod 17 výše).
- 126 A konečně výsledky průzkumů, jejichž provedení UEFA zadala, tento závěr potvrzují, a nikoli zpochybňují, takže argumenty, které proti tomuto závěru předkládá v rámci projednávaného žalobního důvodu, nemají vliv na posouzení vyjádřená v bodech 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

- 127 Zprv je nutno uvést, že zapsání „běžných“ zápasů na vnitrostátní seznam událostí zásadního společenského významu nevyžaduje, aby měly takovou televizní sledovatelnost, jakou mají „atraktivní“ zápasy a zápasy, v nichž hraje příslušný národní tým, ani aby mezi osobami, které nejsou milovníky fotbalu, vzbuzovaly takový zájem, jako „atraktivní“ zápasy nebo zápasy, v nichž hraje příslušný národní tým.
- 128 Zadruhé na rozdíl od tvrzení UEFA skutečnost, že 21 % obyvatel Spojeného království, kteří se obvykle o fotbal nezajímají, o sobě tvrdí, že se zajímá o zápasy turnaje EURO, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, oproti 45 %, jež o sobě tvrdí, že se zajímají o zápasy, v nichž některý z těchto týmů hraje (viz bod 110 výše), prokazuje, že první kategorie zápasů vzbuzuje mezi osobami, které nejsou milovníky fotbalu, zájem značně převyšující zájem vyvolaný u stejné skupiny zápasů, které nejsou součástí významné mezinárodní fotbalové soutěže národních týmů a kterých se neúčastní žádný národní tým Spojeného království. Totéž platí v případě 7 % obyvatel Spojeného království, kteří se o fotbal vůbec nezajímají, tvrdících o sobě, že se přesto zajímají o zápasy turnaje EURO, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, proti 17 % obyvatel z téže skupiny, již o sobě tvrdí, že se zajímají o zápasy těchto týmů. Na rozdíl od toho, co zřejmě platí pro „běžné“ zápasy turnaje EURO, osoby, které se podle samotného předpokladu dotčeného průzkumu obvykle nebo nikdy o fotbal nezajímají, z podstaty věci nejeví zájem o zápasy, které nejsou součástí významné mezinárodní fotbalové soutěže národních týmů a kterých se navíc neúčastní žádný národní tým Spojeného království.
- 129 Tyto závěry jsou dále potvrzeny skutečností, že podle téhož průzkumu se 33 % obyvatel Spojeného království, kteří se na fotbal v televizi dívají příležitostně, zajímá o zápasy turnaje EURO, v nichž nehraje žádný národní tým tohoto členského státu, oproti 56 %, které se zajímají o zápasy, v nichž hraje některý z těchto týmů. Tyto podíly dosahují 36 a 55 %, pokud vzorek rozšíříme o osoby, které se na fotbal v televizi nikdy

nedívají, a prokazují, že závěr Komise, podle kterého mají všechny zápasy turnaje EURO u široké veřejnosti mimořádný celkový ohlas, není stížen pochybením.

- ¹³⁰ Pokud jde o údaje o sledovanosti předložené UEFA v souvislosti s turnajem EURO 2004, je třeba podotknout, že „běžné“ zápasy přitáhly k obrazovkám mezi 25,5 a 44,2 % všech televizních diváků, s maximem 8,8 milionů televizních diváků, zatímco odpovídající podíly týkající se zápasů národního týmu Anglie dosahují hodnot mezi 65,9 a 72,5 %, s maximem 20,7 milionů televizních diváků.
- ¹³¹ Údaje týkající se turnaje EURO 2000 poskytují obdobný obrázek, jelikož „běžné“ zápasy přilákaly mezi 25,7 a 49,6 % všech televizních diváků, s maximem 9,7 milionů televizních diváků, zatímco zápasy národního týmu Anglie přitáhly mezi 58,5 a 74,9 % této skupiny, s maximem 16,9 milionů televizních diváků.
- ¹³² Poznatky týkající se turnaje EURO 1996, které jsou vyjádřeny v absolutních počtech televizních diváků, ukazují, že „běžné“ zápasy přitáhly mezi 2,9 a 8,5 miliony televizních diváků, zatímco zápasy anglického národního týmu přitáhly mezi 8,7 a 23,8 miliony televizních diváků.
- ¹³³ Je třeba doplnit, že podle téhož průzkumu přitáhlo finále Football Association Cup v roce 2007 (národní pohárová fotbalová soutěž) k obrazovkám přibližně 10,1 milionů televizních diváků.

- 134 Vzhledem k absolutním číslům a ve vztahu k podílům a sledovanosti dosaženým při zápasech anglického národního týmu, ale rovněž sledovanosti finále Football Association Cup v roce 2007, potvrzují podíly a sledovanost „běžných“ zápasů, že tyto zápasy mají ve Spojeném království výjimečně vysokou sledovanost, což lze vysvětlit pouze tím, že se konají v rámci turnaje EURO. Tyto statistické údaje tedy potvrzují posouzení uvedená v bodech 103 a 124 výše a podporují stanovisko uvedené v bodě 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého zápasy turnaje EURO, včetně „běžných“ zápasů, tradičně přitáhly velké množství televizních diváků. Jak tvrdí UEFA, i za předpokladu, že Komise nezohlednila údaje po roce 2000, nemůže tato skutečnost zpochybnit závěry, které přijala na základě starších poznatků.
- 135 Tato analýza není zpochybněna údaji o zvláště nízké sledovanosti uváděnými UEFA, pokud jde o dva zápasy turnaje EURO 2004 a dva zápasy turnaje EURO 2008 (viz bod 112 výše). Jak zdůrazňuje UEFA, tři z dotčených zápasů se konaly ve stejném čase jako jiné zápasy, v nichž nehrál žádný národní tým Spojeného království a které přilákaly mezi 4,6 a 8,8 milionů televizních diváků na neplacených kanálech spadajících do první z kategorií zavedených právními předpisy tohoto členského státu. Z toho plyne, že tento argument neprokazuje, že zápasy, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, obecně mnoho televizních diváků nepřitahují. Co se týče čtvrtého zápasu, zápas mezi Francií a Švýcarskem se hrál ve stejnou dobu jako zápas anglického národního týmu, který přitáhl k obrazovkám 18,2 milionů televizních diváků, což plně vysvětluje, proč přitáhl pouze 4000 televizních diváků, navíc na internetovém kanále, jako je BBCi.
- 136 Argumentu, že pokud by tyto „běžné“ zápasy měly zásadní společenský význam, musely by je subjekty televizního vysílání vysílat na svých hlavních kanálech, nelze přijmout. V tomto ohledu je třeba připomenout, že zaprvé zapsání těchto zápasů na seznam události zásadního společenského významu pro Spojené království je odůvodněno skutečností, že na EURO lze platně nahlížet jako na takovou událost ve svém

celku (viz bod 103 výše), a zadruhé zapsání „běžných“ zápasů na tento seznam nevyžaduje, aby byly stejně důležité jako „atraktivní“ zápasy nebo zápasy, v nichž hraje příslušný národní tým (viz bod 127 výše). K tomu, aby EURO mohlo být platně jako celek zapsáno na seznam takových událostí ve Spojeném království, nemusejí mít zásadní společenský význam pro tento členský stát nutně všechny „běžné“ zápasy. Jako důvod pro nerozlišování mezi zápasy turnaje EURO z hlediska jejich významu pro společnost naopak stačí, aby charakteristika popsaná v bodě 103 výše byla splněna u některých „běžných“ zápasů, jejichž počet ani účastníci nemohou být v okamžiku vyhotovení seznamu nebo získání vysílacích práv upřesněni. Vzhledem k výjimečné a vysvětlitelné povaze sledovanosti těchto konkrétních zápasů (viz body 134 a 135 výše) nemá skutečnost, že si BBC nebo ITV pro jejich vysílání ne zvolily některý ze svých hlavních kanálů, vliv na závěr uvedený v bodě 125 výše.

¹³⁷ Závěr uvedený v bodě 134 výše není v rozporu se závěrem, který se nachází v bodě 40 odůvodnění rozhodnutí Komise 2000/400/ES ze dne 10. května 2000 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] (Věc č. IV/32.150 – Eurovision, Úř. věst. L 151, s. 18) (*neoficiální překlad*), na které nepřímou poukazuje UEFA (viz bod 114 výše). Podle tohoto bodu odůvodnění jsou mezinárodní sportovní události pro diváky v dané zemi často atraktivnější než vnitrostátní sportovní události, pokud se jich účastní národní tým nebo národní mistr, zatímco mezinárodní události, kterých se národní tým nebo mistr neúčastní, často vzbuzují pouze malý zájem. EURO se přitom ve většině případů koná za účasti některého národního týmu Spojeného království. I když tomu tak výjimečně není, o neúčasti všech národních týmů Spojeného království se obvykle rozhodne po vyhotovení seznamu událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát, ale i po prodeji práv na televizní vysílání pro dotyčný rok.

- 138 Skutečnost, že Spojené království postupovalo odlišně od ostatních členských států, které na své seznamy zapsaly především „atraktivní“ zápasy nebo zápasy, v nichž hrají jejich národní týmy, nemá vliv na předchozí posouzení, která umožnila na tuto soutěž jako celek nahlížet jako na událost zásadního společenského významu pro Spojené království. Jelikož článek 3a směrnice 89/552 neprovádí harmonizaci konkrétních událostí, které mohou být členskými státy považovány za události zásadního společenského významu (viz body 51 a 52 výše), může být s dotčeným ustanovením slučitelných vícero přístupů k zapsání zápasů turnaje EURO na vnitrostátní seznam.
- 139 Z toho plyne, že argumenty UEFA směřující k prokázání, že posouzení uvedená v bodech 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se zvláštního společenského ohlasu, který má EURO jako celek ve Spojeném království, a počtu televizních diváků, které přitahují k obrazovkám všechny zápasy této soutěže, jsou stížena pochybením, nemohou být přijaty.
- 140 Totéž platí pro argument vycházející z toho, že před nástupem placených kanálů byly všechny události vysílány na neplacených kanálech, takže příslušné kritérium není rozhodující. V tomto ohledu je třeba uvést, že i když se placené kanály objevily o dost později než neplacené kanály, zůstává skutečnost, že událost byla dosud tradičně vysílána na neplaceném kanále, relevantním kritériem. I před nástupem placených kanálů totiž nebylo značné množství událostí vysíláno na kanálech, které v té době nebyly placené, takže toto kritérium nemůže být dnes v případě takové události považováno za automaticky splněné. Ze sdělení Spojeného království Komisi ze dne 24. března 1999, jehož obsah je uveden v dokumentu nazvaném „Návrh odpovědi na dopis Komise ze dne 23. prosince 1998“, přiloženém k žalobní odpovědi, přitom vyplývá, že EURO bylo ve Spojeném království tradičně vysíláno na neplacených kanálech a že od roku 1988 byl každý z jeho zápasů vysílán v přímém přenosu. Jelikož UEFA tyto

skutečnosti nezpochybnila, je třeba její argument týkající se tradičního vysílání turnaje EURO na neplacených kanálech odmítnout.

- ¹⁴¹ Jelikož nelze přijmout argumenty UEFA vycházející z toho, že se Komise tím, že potvrdila posouzení ministra, podle kterého EURO jako celek představuje událost zásadního společenského významu pro Spojené království, dopustila pochybení, je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení Smlouvy týkajících se volného pohybu služeb

– Argumenty účastníků řízení

- ¹⁴² UEFA tvrdí, že jak uznává bod 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí, toto rozhodnutí upírá subjektům televizního vysílání usazeným v jiných členských státech možnost vysílat zápasy turnaje EURO v přímém přenosu ve Spojeném království, takže omezuje volný pohyb služeb. Přitom je sice pravda, že omezení této svobody mohou být odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu, jež musejí být slučitelné s cíli Smlouvy, uplatňovat se bez diskriminace a být přiměřené. Důkazní břemeno v tomto ohledu připadá osobě, která se dovolává odůvodněnosti dotčeného omezení.
- ¹⁴³ V projednávaném případě obsahuje seznam Spojeného království události, jako například zápasy, v nichž nehraje žádný národní tým tohoto členského státu, na které nelze rozumně nahlížet jako na události zásadního společenského významu. Omezení

volného pohybu služeb vyplývající ze zápisu těchto zápasů na seznam Spojeného království tedy neslouží obecnému zájmu ani není v souladu s cíli Smlouvy.

- ¹⁴⁴ Dotčená omezení navíc fakticky vedou k diskriminaci subjektů televizního vysílání usazených v jiných členských státech než ve Spojeném království, jelikož pouze tři subjekty televizního vysílání tohoto členského státu, BBC, ITV a Channel 4, mohou spadat do první kategorie. Dotčené právní předpisy tak tyto tři subjekty chrání před jakoukoliv hospodářskou soutěží se subjekty televizního vysílání usazenými v jiných členských státech. Zkušenosti přitom prokazují, že takové subjekty televizního vysílání mohou proniknout na trh Spojeného království prostřednictvím získání televizních vysílacích práv na fotbalové zápasy nezapsané na seznam událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát.
- ¹⁴⁵ UEFA rovněž zpochybňuje přiměřenost opatření přijatých Spojeným královstvím z důvodu, že řada zápasů turnaje EURO nemá v tomto členském státu zásadní společenský význam, takže napadené rozhodnutí je stíženo rovněž vadou spočívající v porušení zásady proporcionality. Nepřiměřenost opatření Spojeného království je navíc podpořena požadavky uloženými k tomu, aby subjekt televizního vysílání mohl patřit do první kategorie subjektů televizního vysílání.
- ¹⁴⁶ Komise podporovaná vedlejšími účastníky řízení popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

- ¹⁴⁷ Jak je uznáno v bodě 19 napadeného rozhodnutí, mechanismus vzájemného uznávání vyvolaný napadeným rozhodnutím podle článku 3a směrnice 89/552 má za následek omezení svobody poskytování služeb na společném trhu zavedené článkem 49 ES.
- ¹⁴⁸ Jak zdůrazňuje UEFA, navzdory tomu, že právní předpisy popsané v bodech 9 a 10 výše platí bez rozdílu pro subjekty z obou kategorií zavedených právními předpisy Spojeného království, je ve skutečnosti přece jen méně pravděpodobné, že žádný subjekt televizního vysílání z první kategorie usazený se vši pravděpodobností v tomto členském státě nebude mít zájem o vysílání turnaje EURO, a poskytne tak konkurenčnímu subjektu usazenému v jiném členském státě možnost získat od Office of Communications povolení vysílat uvedenou událost prakticky exkluzivně (viz bod 12 výše) nežli naopak.
- ¹⁴⁹ Tato omezení svobody poskytování služeb však mohou být odůvodněna, pokud mají za cíl chránit právo na informace a zajistit široký přístup veřejnosti k televiznímu přenosu vnitrostátních nebo mezinárodních událostí zásadního společenského významu a pokud jsou navíc způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sledují, a nepřekračují meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (viz body 44 až 50 výše).
- ¹⁵⁰ V tomto ohledu je třeba připomenout, že UEFA popírá legalitu napadeného rozhodnutí s ohledem na ustanovení Smlouvy o volném pohybu služeb v rozsahu, v němž Komise schvaluje zapsání zápasů, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, na seznam událostí zásadního společenského významu pro tento členský

stát. Podle UEFA tyto zápasy tomuto označení neodpovídají, takže omezení svobody poskytování služeb je nepřiměřené.

¹⁵¹ Je třeba uvést, že argument UEFA odhaluje zaměňování zásadního společenského významu události na jedné straně – první podmínkou, která musí být splněna a která představuje naléhavý důvod obecného zájmu, který odůvodňuje omezení základní svobody zaručené Smlouvou (viz body 44 až 49 výše) – a přiměřenosti dotčeného omezení, která představuje druhou podmínku, kterou musejí vnitrostátní právní předpisy omezující takovou svobodu splnit k tomu, aby byly slučitelné s právem Společenství (viz bod 50 výše), na straně druhé.

¹⁵² V tomto kontextu je třeba zdůraznit, že jak vyplývá z bodů 123 až 141 výše, může být EURO platně považováno za událost zásadního společenského významu pro Spojené království, jelikož údaje o sledovanosti týkající se zápasů, v nichž nehraje žádný národní tým tohoto členského státu, posouzení obsažené v bodech 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrzují, a nikoli zpochybňují. Je tedy nutno konstatovat, že vytýkaná skutečnost vycházející z toho, že dotčené zápasy nemají zásadní společenský význam, takže opatření Spojeného království jsou nepřiměřená, je každopádně založena na chybném předpokladu. Vzhledem k jednotnosti soutěže tedy tato vytýkaná skutečnost nezpochybňuje závěr Komise o vhodnosti a přiměřenosti zapsání všech zápasů turnaje EURO na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království.

¹⁵³ Pátý žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže

– Argumenty účastníků řízení

- ¹⁵⁴ UEFA tvrdí, že Komise nerespektovala poznatky vyplývající z rozsudku *Infront WM v. Komise*, bod 14 výše, a neprovedla přezkum dopadů opatření Spojeného království na hospodářskou soutěž. Ze znění bodu 20 napadeného rozhodnutí (viz bod 17 výše) totiž vyplývá, že Komise ani nevymezila relevantní trh nebo trhy. V tomto ohledu UEFA podotýká, že jak vyplývá z rozhodnutí 2000/400, získávání vysílacích práv na některé významné sportovní události, jakou je například EURO, tvoří oddělený trh. Komise přitom nezjišťovala, zda získávání vysílacích práv na přímé přenosy turnaje EURO představuje samo o sobě trh, který předchází trhu televiznímu a na kterém soutěží více subjektů televizního vysílání.
- ¹⁵⁵ Má-li se připustit, že takový trh existuje, vedlo by napadené rozhodnutí, a nikoliv směrnice 89/552, k silnému omezení a narušení hospodářské soutěže v jeho rámci. V tomto ohledu UEFA zdůrazňuje, že praktickým účinkem vymezení subjektů televizního vysílání spadajících do první kategorie vytvořené právními předpisy Spojeného království (viz bod 9 výše) je, že získat vysílací práva na přímé přenosy zápasů turnaje EURO mohou pouze BBC, ITV a Channel 4, takže všichni jejich konkurenti provozující placené kanály jsou předem z tohoto trhu vyřazeni.
- ¹⁵⁶ Účinkem opatření Spojeného království je tedy upřednostnění těchto tří subjektů televizního vysílání, z nichž dva toho využily na úkor UEFA. Praktický výsledek této situace se podobá poskytnutí zvláštních nebo výlučných práv ve smyslu čl. 86

odst. 1 ES. Právní předpisy Spojeného království totiž poskytují omezenému počtu subjektů televizního vysílání, v tomto případě těm, které spadají do první z kategorií, které zavedly, možnost získat vysílací práva na přímé přenosy zápasů turnaje EURO ve Spojeném království, a prakticky tak z této možnosti vylučují provozovatele placených kanálů. V tomto kontextu existuje pouze jediný potenciální nabyvatel vysílacích práv na zápasy turnaje EURO pro Spojené království, jelikož BBC a ITV, které jsou jedinými subjekty projevujícími v tomto ohledu zájem, předkládají tradičně společné nabídky. Účinkem omezujícího vymezení subjektů televizního vysílání spadajících do první kategorie zavedené právními předpisy Spojeného království je tak posílení a podpora protisoutěžního jednání subjektů televizního vysílání chráněných před konkurencí v podobě subjektů usazených ve Spojeném království nebo v jiných členských státech na úkor UEFA a spotřebitelů prvně jmenovaného členského státu. Subjekty televizního vysílání spadající do první kategorie zavedené právními předpisy Spojeného království zaujímají každopádně společné dominantní postavení na trhu získávání vysílacích práv pro turnaj EURO v tomto členském státě.

¹⁵⁷ Z bodu 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že Komise tyto účinky na hospodářskou soutěž před tím, než došla k závěru o slučitelnosti opatření Spojeného království s ustanoveními Smlouvy týkajícími se hospodářské soutěže, nezohlednila. Komise ani nezohlednila stanovisko generálního ředitele Office of Fair Trading, podle kterého musí být zápis události na seznam událostí zásadního společenského významu výjimečným opatřením přijatým ve zjevných případech, a to právě z důvodu protisoutěžních účinků, které jsou s ním spojeny.

¹⁵⁸ Komise se rovněž dopustila pochybení tím, že v bodě 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí rozlišovala mezi trhem volně přístupného televizního vysílání a trhem placeného televizního vysílání, třebaže o získání vysílacích práv, sledovanost a reklamě spolu soutěží subjekty provozující oba dva modely. Tato okolnost byla uznána radou pro hospodářskou soutěž Spojeného království (Competition Commission).

- 159 Tato opomenutí jsou ještě zřejmější v projednávaném případě, ve kterém Komise nezohlednila informace týkající se vývoje audiovizuálního trhu po roce 2000. Každý rozbor týkající se hospodářské soutěže přitom musí zohledňovat situaci v okamžiku přijetí rozhodnutí Komise.
- 160 Komise se v důsledku toho dopustila pochybení, když měla za to, že opatření Spojeného království nevyvolávají významné a nepřiměřené narušení hospodářské soutěže.
- 161 Komise podporovaná vedlejšími účastníky řízení popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

- 162 Je třeba uvést, že argumenty UEFA v rámci tohoto žalobního důvodu je třeba pro potřeby posouzení rozdělit na dvě části.
- 163 První část se týká důsledků vyplývajících ze skutečnosti, že vzhledem k významu, který má výhradní povaha televizního přenosu zápasů turnaje EURO pro subjekty televizního vysílání spadající do druhé kategorie zavedené právními předpisy Spojeného království, nejví tyto subjekty zájem o nákup nevýhradních vysílacích práv. Tato okolnost podle UEFA vede k omezení soutěže na několika trzích, například trhu s nákupem uvedených práv, trhu reklamy a trhu s vysíláním sportovních událostí placenými kanály, a to z důvodu snížení počtu subjektů televizního vysílání působících

na těchto trzích. V témže kontextu UEFA rovněž Komisi vytýká, že tyto trhy nevymezila a neprovedla posouzení týkající se těchto omezení.

¹⁶⁴ V tomto ohledu je třeba podotknout, že dotčené důsledky nepřímo vyplývají z omezení volného pohybu služeb vyvolaných opatřeními Spojeného království. Jak přitom bylo rozhodnuto v rámci pátého žalobního důvodu, omezení volného pohybu služeb vyplývající ze zápisu všech zápasů turnaje EURO na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království jsou odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu a nejsou nevhodná ani nepřiměřená. Dopady na počet případných soutěžitelů, které jsou nevyhnutelným důsledkem těchto omezení volného pohybu služeb, tedy nemohou být považovány za neslučitelné s články Smlouvy týkajícími se hospodářské soutěže. Za těchto podmínek Komise nemusela provádět podrobnější rozbor, než který ohledně těchto důsledků provedla.

¹⁶⁵ Druhá část se týká zvláštních práv údajně poskytnutých BBC a ITV, jejichž účinkem je schválení nebo umožnění zneužití dominantního postavení, které tyto subjekty televizního vysílání zaujímají na relevantním trhu, to podle UEFA znamená na trhu vysílacích práv pro zápasy turnaje EURO.

¹⁶⁶ Podle čl. 86 odst. 1 ES, pravidla hospodářské soutěže použitelného na státní opatření (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. září 1999, Becu a další, C-22/98, Recueil, s. I-5665, bod 31), je zakázáno, aby členské státy vytvářely právními a správními opatřeními pro veřejné podniky a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, situace, do kterých by se tyto podniky nemohly samy svým jednáním dostat, aniž by porušily články 12 ES a 81 ES až 89 ES (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 13. prosince 1991, GB-Inno-BM, C-18/88, Recueil, s. I-5941, bod 20).

- 167 V tomto ohledu je sice pravda, že zvláštní nebo výlučná práva ve smyslu tohoto ustanovení jsou poskytována tehdy, jestliže stát poskytuje ochranu omezené skupině podniků a jestliže ta může podstatně ovlivňovat schopnost ostatních podniků vykonávat dotčenou hospodářskou činnost na stejném území za v podstatě srovnatelných podmínek (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. října 2001, *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Recueil, s. I-8089, bod 24), to však nemění nic na tom, že právní předpisy Spojeného království takovou ochranu dotčeným subjektům televizního vysílání neposkytují.
- 168 O taková práva se jedná, jestliže veřejné orgány poskytují monopol (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 1998, *Raso a další*, C-163/96, Recueil, s. I-533, bod 23), jestliže mohou zabránit soutěžiteli ve vstupu na trh v oblasti činnosti jejich držitele nebo na blízký trh z důvodů souvisejících s negativními účinky, které by měl takový vstup na fungování a výnosnost činnosti uvedeného držitele (rozsudek *Ambulanz Glöckner*, bod 167 výše body 7, 23 a 25) nebo na potřeby pracovních sil (rozsudek *Becu a další*, bod 166 výše, bod 23), nebo jestliže je držitel oprávněn prostřednictvím souvisejících právních předpisů ovlivňovat podmínky výkonu dotčené činnosti jeho konkurenty v závislosti na svých zájmech nebo důsledcích, které by jejich činnost měla na trh, případně na trh blízký (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 19. března 1991, *Francie v. Komise*, C-202/88, Recueil, s. I-1223, bod 51; ze dne 18. června 1991, *ERT*, C-260/89, Recueil, s. I-2925, bod 37; *GM-Inno-BM*, bod 166 výše, bod 25, a ze dne 1. července 2008, *MOTOE*, C-49/07, Sb. rozh. s. I-4863, bod 43).
- 169 Nicméně právní předpisy Spojeného království, které jsou daleky toho, aby samy zakazovaly nebo opravňovaly BBC, ITV nebo Channel 4 zakázat jakémukoliv subjektu televizního vysílání nabývat vysílací práva na zápasy turnaje EURO nebo ovlivňovat podmínky jejich vysílání, se omezují na vyloučení možnosti jejich vysílání na základě výhradních práv na území tohoto členského státu, aniž v tomto ohledu rozlišují mezi oběma kategoriemi subjektů televizního vysílání (viz body 9 a 10 výše). Za tímto účelem je třeba upřesnit, že UEFA nesprávně tvrdí, že BBC a ITV jsou jedinými subjekty televizního vysílání, kterým je umožněno nabývat práva na vysílání turnaje EURO pro Spojené království. Právě naopak, článek 101 Broadcasting Act 1996 v zásadě zavádí zákaz výhradních vysílacích práv. Dále, jak bylo právě uvedeno, se tento zákaz týká bez rozdílu všech subjektů televizního vysílání z obou kategorií zavedených právními předpisy Spojeného království. A konečně je dotčený zákaz doprovázen článkem 99

Broadcasting Act 1996, který prohlašuje za neplatné všechny smlouvy na vysílání události zapsané na seznam, je-li jejich předmětem poskytnutí výhradních práv, bez ohledu na totožnost subjektu televizního vysílání.

- 170 Z toho plyne, že právní předpisy Spojeného království zakazují možnost výhradních práv pro všechny subjekty televizního vysílání nejen ve fázi vysílání, ale rovněž ve fázi uzavírání smluv o vysílacích právech, takže žádný subjekt televizního vysílání spadající do pravomoci tohoto členského státu nemůže platně uzavřít smlouvu o výhradních vysílacích právech na událost uvedenou v seznamu. Tyto právní předpisy naopak umožňují bez rozdílu subjektům televizního vysílání obou kategorií, které zavedly, aby předkládaly nabídky na získání nevýhradních práv pro televizní přenosy zápasů turnaje EURO.
- 171 Za těchto podmínek okolnost, že pouze některé subjekty televizního vysílání první kategorie, např. BBC a ITV, nakonec budou na základě povolení Office of Communications EURO ve Spojeném království vysílat, jelikož se jejich konkurenti zajímají pouze o výhradní vysílací práva, a z tohoto důvodu nabídku na získání příslušných práv nepředloží (viz bod 12 výše), nepředstavuje poskytnutí zvláštních nebo výlučných práv ve smyslu čl. 86 odst. 1 ES těmto subjektům. Tato okolnost, pokud se prokáže, je totiž dána významem přisuzovaným výhradním právům v rámci podnikatelského modelu subjektů televizního vysílání provozujících placené kanály, a nikoliv výsledkem jakéhokoliv zákazu vyplývajícího z právních předpisů Spojeného království, jelikož znění těchto právních předpisů se uplatní bez rozdílu na subjekty televizního vysílání z obou kategorií. Z toho plyne, že opatření Spojeného království jako taková nemají vliv na možnost provozovatelů placených kanálů provozovat, co se týče výhradních vysílacích práv na televizní přenosy z turnaje EURO, svoji činnost za podmínek v podstatě srovnatelných s podmínkami platnými pro BBC nebo ITV.

172 Čtvrtý žalobní důvod musí být v důsledku toho zamítnut.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva UEFA vlastnit majetek

– Argumenty účastníků řízení

- 173 UEFA uvádí, že právo vlastnit majetek je zaručeno právním řádem Společenství jakožto jeho obecná zásada a uvedeno v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1). UEFA podotýká, že členské státy jsou při provádění takových ustanovení, jakým je článek 3a směrnice 89/552, povinny základní práva dodržovat.
- 174 Jak Komise a Tribunál uznaly v rámci věci, ve které byl vydán rozsudek *Infront WM v. Komise*, bod 14 výše, v projednávaném případě se Komisí schválený seznam dotýká práva UEFA vlastnit majetek, jelikož vylučuje možnost postoupení jejích práv na vysílání turnaje EURO na základě exkluzivity, což je okolnost, která podstatně omezuje okruh osob zájímajících se o takovou transakci. Toto omezení práva UEFA na vlastnictví, které bylo ostatně Komisí v projednávaném případě uznáno, přitom nebylo odůvodněno, jelikož napadené rozhodnutí neobsahuje rozbor opatření Spojeného království z tohoto pohledu.
- 175 Mimoto Komise v projednávaném případě neschválila zapsání pouze zápasů zásadního společenského významu pro Spojené království, ale zapsání všech zápasů turnaje EURO, takže dotčená opatření nejsou s ohledem na sledovaný cíl co možná nejméně omezující.

- 176 Komise podporovaná vedlejšími účastníky řízení popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

- 177 Je třeba připomenout, že – jak je mezi účastníky řízení nesporné – UEFA je pořadatelem turnaje EURO ve smyslu bodu 21 odůvodnění směrnice 97/36, takže každá osoba, která si přeje užívat práva na televizní vysílání této události, musí tato práva získat od ní nebo od osoby, která je od UEFA získala.
- 178 Jelikož hodnota těchto práv může být ovlivněna právními účinky napadeného rozhodnutí (viz body 30 až 34 výše), je tím dotčeno i právo UEFA vlastnit majetek.
- 179 Z judikatury dále vyplývá, že pokud se členský stát dovolává takových ustanovení, jako jsou články 46 ES a 55 ES, aby odůvodnil právní úpravu, která může omezit výkon volného pohybu služeb nebo svobody usazování, toto odůvodnění stanovené v právu Společenství musí být vykládáno ve světle obecných právních zásad, a zejména základních práv. Dotčená vnitrostátní právní úprava tak může využít výjimky stanovené v těchto ustanoveních pouze tehdy, pokud je v souladu se základními právy, jejichž dodržování zajišťují soudy Společenství (viz v tomto smyslu rozsudek ERT, bod 168 výše bod 43). Podobně nelze přijmout, aby vnitrostátní opatření, které není v souladu s takovými základními právy, jako je právo vlastnit majetek (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 2003, Booker Aquaculture a Hydro Seafood,

C-20/00 a C-64/00, Recueil, s. I-7411, bod 67), mohlo využít uznaných výjimek proto, že odpovídá naléhavým důvodům obecného zájmu, jako je televizní přístup široké veřejnosti k událostem zásadního společenského významu.

180 Zásada ochrany základního práva vlastnit majetek však v rámci práva Společenství nemá absolutní přednost, nýbrž musí být posuzována ve vztahu ke své úloze ve společnosti. V důsledku toho může být užívání práva vlastnit majetek omezeno za podmínky, že tato omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu a nezakládají s ohledem na sledovaný cíl nepřiměřený a neúnosný zásah, jímž je dotčena samotná podstata takto zaručeného práva (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 12. května 2005, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia a ERSA, C-347/03, Sb. rozh. s. I-3785, bod 119, a ze dne 12. července 2005, Alliance for Natural Health a další, C-154/04 a C-155/04, Sb. rozh. s. I-6451, bod 126).

181 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z důvodů uvedených v bodech 123 až 141 výše a na rozdíl od toho, co tvrdí UEFA, může být EURO platně považováno za jednu událost zásadního společenského významu pro Spojené království, jelikož statistické údaje o sledovanosti „běžných“ zápasů posouzení vyjádřené v bodech 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrzují, a nikoli zpochybňují. V tomto kontextu, jak bylo shledáno v bodě 152 výše, jednotná povaha turnaje EURO jako události znamená, že se Komise nedopustila pochybení tím, že se domnívala, že zapsání všech jeho zápasů na seznam Spojeného království je přiměřeným opatřením.

182 Je tedy nutno konstatovat, že vytýkaná skutečnost, podle které zapsání „běžných“ zápasů na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království představuje nepřiměřený a neúnosný zásah do práva UEFA vlastnit majetek, neboť tyto zápasy nepředstavují takové události, spočívá na chybném předpokladu.

183 Dotčené právní předpisy sice mohou mít vliv na cenu, kterou UEFA obdrží za poskytnutí práv na vysílání turnaje EURO ve Spojeném království, nezbavují však tato práva jejich obchodní hodnoty, jelikož zaprvé UEFA neukládají povinnost prodat je za jakýchkoli podmínek a zadruhé je UEFA proti případným koluzním a zneužívajícím jednáním ze strany případných nabyvatelů těchto práv chráněna jak právem Společenství, tak i vnitrostátním právem hospodářské soutěže. Z toho vyplývá, že se Komise nedopustila pochybení, když došla k závěru, že opatření Spojeného království jsou přiměřená.

184 Šestý žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

– Argumenty účastníků řízení

185 Podle UEFA porušila Komise zásadu proporcionality zakotvenou článkem 5 ES, když schválila zapsání všech zápasů turnaje EURO na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království, přestože zápasy, v nichž nehraje žádný národní tým tohoto členského státu, tomuto označení neodpovídají.

186 Komise podporovaná vedlejšími účastníky tvrzení UEFA v tomto ohledu popírá.

– Závěry Tribunálu

- 187 Je třeba připomenout, že každé opatření přijaté z naléhavých důvodů obecného zájmu a omezující výkon základní svobody zakotvené Smlouvou musí být přiměřené sledovanému cíli (viz bod 46 výše). Mimoto je tento žalobní důvod stížen záměnou konstatovanou v rámci pátého žalobního důvodu (viz bod 151 výše).
- 188 V tomto ohledu stačí uvést, že z důvodů uvedených v bodech 123 až 141 výše a na rozdíl od toho, co tvrdí UEFA, může být EURO platně považováno za jednu událost zásadního společenského významu pro Spojené království, jelikož statistické údaje o sledovanosti „běžných“ zápasů této soutěže, v nichž nehraje žádný národní tým tohoto členského státu, posouzení vyjádřené v bodech 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrzují, a nikoli zpochybňují.
- 189 Výtka, podle které zapsání „běžných“ zápasů, v nichž nehraje žádný národní tým Spojeného království, na seznam událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát představuje nepřiměřený akt, jelikož tyto zápasy tomuto označení neodpovídají, spočívá každopádně na chybném předpokladu.
- 190 Sedmý žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení

– Argumenty účastníků řízení

- ¹⁹¹ UEFA v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdí, že napadené rozhodnutí je důvodem nerovného nebo diskriminačního zacházení s ní, co se týče uvádění vysílacích práv na televizní přenosy z turnaje EURO na trh. Napadené rozhodnutí totiž neodkazuje na objektivní důvody odůvodňující zapsání všech zápasů turnaje EURO na seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království, třebaže jiné události mají v tomto členském státě zjevně větší ohlas, aniž jsou na tento seznam zapsány. Komise tak nejednala konzistentně ani racionálně, takže porušení zásady rovného zacházení, kterého se dopustila, vede k narušení hospodářské soutěže a poškozují fungování společného trhu.
- ¹⁹² Komise podporovaná vedlejšími účastníky řízení popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

- ¹⁹³ Nejprve je třeba připomenout, že zásada rovného zacházení zakazuje, aby se srovnatelnými situacemi bylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno [rozsudek Soudního dvora ze dne 27. ledna 2005, *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, C-422/02 P, Sb. rozh. s. I-791, bod 33].

- 194 Dále je třeba připomenout, že čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 členskými státy neukládá povinnost vyhotovit seznam událostí zásadního společenského významu ani jim nepředepisuje – v případě, že je takový seznam vyhotoven – zapsat do něho událost, i kdyby do něj mohla být platně zapsána. Kromě skutečnosti, že toto ustanovení uvádí, že každý členský stát „může“ přijmout opatření k dosažení v něm popsaných cílů, totiž konkretizuje možnosti, které mají členské státy, aby se mohly odchýlit od některých pravidel Smlouvy, jako například pravidel o volném pohybu služeb. Jelikož se však jedná o volbu mezi několika konkrétními událostmi zásadního společenského významu ve smyslu směrnice 97/36, nemůže být členskými státy přímo nebo nepřímo ukládáno zapsat na jejich seznamy jiné události než ty, které k zapsání vybraly, a odchýlit se od pravidel Smlouvy ve větším rozsahu, než chtějí. V tomto ohledu je třeba dodat, že se přezkum Komise v rámci čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552 povahy událostí zapsaných jakožto události zásadního společenského významu týká jejich vlastních charakteristik, a nikoli charakteristik jiných událostí na seznam nezapsaných.
- 195 Pokud tedy má událost pro členský stát zásadní společenský význam, neporušuje Komise zásadu rovného zacházení, jestliže se v rámci přezkumu, který vykonává na základě čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552, nepostaví proti jejímu zapsání na seznam vyhotovený dotčeným členským státem z důvodu, že v něm není obsažena jiná událost mající případně pro tuto společnost ještě zásadnější význam.
- 196 I kdyby tedy existovaly další události ve smyslu bodu 21 odůvodnění směrnice 97/36 mající pro Spojené království ještě zásadnější společenský význam než EURO, které však nejsou obsaženy v seznamu vyhotoveném ministrem, Komise, která je autorem aktu, jehož legalita je Tribunálem přezkoumávána, neporušila zásadu rovného zacházení tím, že souhlasila se zapsáním turnaje EURO na tento seznam.
- 197 Již bylo rozhodnuto, že EURO může být platně považováno za jednu událost zásadního společenského významu pro Spojené království, jelikož statistické údaje

o sledovanosti „běžných“ zápasů této soutěže, v nichž nehraje žádný národní tým tohoto členského státu, posouzení vyjádřené v bodech 6 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrzují, a nikoli zpochybňují (viz body 123 až 141 výše).

¹⁹⁸ Na rozdíl od tvrzení UEFA tedy Komise v projednávaném případě nejednala nekonzistentně nebo neracionálně a neporušila zásadu rovného zacházení.

¹⁹⁹ Osmý žalobní důvod musí být v důsledku toho zamítnut.

K návrhu na organizační procesní opatření podanému UEFA

²⁰⁰ Posouzení učiněná v rámci žalobních důvodů vznesených UEFA mají za následek, že není třeba přijmout organizační procesní opatření, která UEFA požaduje (viz bod 19 výše).

²⁰¹ V tomto ohledu je třeba uvést, že – jak bylo rozhodnuto v rámci přezkumu žalobních důvodů vznesených UEFA – veškeré argumenty, na jejichž podporu chce UEFA uplatnit poznatky případně obsažené v dokumentech, jejichž předložení požaduje, nemohou mít vliv na legalitu napadeného rozhodnutí.

- 202 Za těchto podmínek je třeba zamítnout návrh na organizační procesní opatření, jakož i žalobu v celém rozsahu.

K nákladům řízení

- 203 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a UEFA neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.
- 204 Belgické království a Spojené království ponесou vlastní náklady řízení v souladu s čl. 87 odst. 4 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

- 2) **Union des associations européennes de football (UEFA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

- 3) **Belgické království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.**

Forwood

Truchot

Schwarcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. února 2011.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	II - 281
Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí	II - 284
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 290
Právní otázky	II - 292
K přípustnosti	II - 292
Argumenty účastníků řízení	II - 292
Závěry Tribunálu	II - 293
K věci samé	II - 296
Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění	II - 300
– Argumenty účastníků řízení	II - 300
– Závěry Tribunálu	II - 302
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552	II - 306
– Argumenty účastníků řízení	II - 306
– Závěry Tribunálu	II - 309
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552	II - 315
– Argumenty účastníků řízení	II - 315
– Závěry Tribunálu	II - 319

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení Smlouvy týkajících se volného pohybu služeb	II - 326
– Argumenty účastníků řízení	II - 326
– Závěry Tribunálu	II - 328
K čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže	II - 330
– Argumenty účastníků řízení	II - 330
– Závěry Tribunálu	II - 332
K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva UEFA vlastnit majetek	II - 336
– Argumenty účastníků řízení	II - 336
– Závěry Tribunálu	II - 337
K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality	II - 339
– Argumenty účastníků řízení	II - 339
– Závěry Tribunálu	II - 340
K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení	II - 341
– Argumenty účastníků řízení	II - 341
– Závěry Tribunálu	II - 341
K návrhu na organizační procesní opatření podanému UEFA	II - 343
K nákladům řízení	II - 344